

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா

உள் நாடு ரூ. 7	8	0
புற நாடு ரூ. 9	8	0

காரியாலயம்:—

வேளாளர் தேரூ,
புரசொக்கம், சென்னை.

Vol 6.]

1933 @ ஏப்ரல் மீ 13

[No. 15]

பொருளடக்கம்.

1. தலையங்கம் (Leader)	281	6. அப்பர் (64 கலைகள்-வியாகரணம்-முற்றியலுகரம்)	
2. நான் கண்ட உலகம் - P. இராமாநுஜன்	283	E. N. தணிகாசல முதலியார் B.A.B.L.	289
3. பொதிகை நிகண்டு (கூ, கெ, கே, கை, கொ, கோ) S. வையாபுரிப்பினை B.A., B.L.	286	7. தமிழ்ப் பாடம் (நாவெண்பா - கலிநிங்கு காண்டம்)	291
4. யாப்பிலக்கணம் (செய்யுள்-கலிப்பா) வித்துவான் M. V. வேணுகோபாலப் பிள்ளை	287	8. காற்று மழை (அங்கம் 1. களம் 2.) Shakespeare's - Tempest	293
5. தேவகி (ஓர் நாவல்) K. இராஜகோபாலன்	288	9. நம்மாழ்வார் வைபவம் (4-ம் பத்து, 9-ம் தசகம்) K. இராஜகோபாலாச்சாரியார் B.A.B.L.	295
		10. வர்த்தமானம்	299

கலாநிலயம் விற்பதற்கே வேண்டும் விலை 4.

பொருள்களின் தோற்றுத்தைக் கடந்து பொருள் களையே நோக்குமொரு பார்வையின் வீரம் வாய்ந்த பெரியோர்தாம் ஆயினேர்ப்பலர், வேறு வேறு காலங்களில் வேறு வேறு இடங்களில் வேறு வேறு மொழிகளில், மனிதருக்கு உண்மையாய் உதவவல்ல உறுதிகள் இவையிலையெனப் புகன்றுள் பொய்யா மொழிகள் அனைத்திற்கும் மாருக, இக்காலம், கல்வி யும் அறிவும், உலகத்திற்கோர் உதவிசெய்யவேண்டு மென்னும் நல்லெண்ணமும் உடையவர்களைனக் கருதுதற்கேற்றவர்களாய் நிற்கின்ற சிலர், என்தான் இவ்வண்ணம் மனிதவாழ்க்கை அமைதியிழக்கும் படிஉழக்குகின்றனரோ என்று யாவருக்கும் இயற் கையாக எழவுல்ல ஜெயத்திற்குக் கார்லைலக் கொண்டு யாம் காட்டிய காரணமன்றியும் இத்திற்கில் உய்த் துணர்தற்கியன்ற செய்திகள் இன்னுஞ் சில உள்.

குடிவாழ்க்கை அரசியல் பொருளாதாரம் கல்வி ஆசாரம், முதலிய பற்பல வகைகளில் சீர்திருத்தங்கள் செய்திடமுயலும் தலைவர்களாய் விவகாரிப்பவர் தம் உண்மைநிலையையும் தகுதியையும் உள்நுழைந்து சோதிக்குங்கால் அரிய இரகசியங்கள் சில வெளிப் படும். இன்னேரில் அனைவரும், பேருக்கும்புகழிற்கும் பொல்லாத ஊதியத்திற்கும் ஆசைப்பட்டு, ஜனங்களின் நன்மையை நாடுபவர்போல்நடிக்கின்ற வஞ்சகர் களாதலால், மேலோர் வழங்கியுள்ள வித்தக அமுதி சினத் தவிர்த்துத் தம் இன்னுத நஞ்சினை நஞ்சென்று தெரிந்து ஊட்டுகின்றனர் என்று நாம் இங்குக் கூற வரவில்லை. இத்தகைய பாதகர் இக்காலம் மிகச் சிறு பான்மையோரே. தம் முடைய துரோகத்தில் தாமே

அகப்பட்டு அன்னவர் மிகவிரைவில் நசித்துவிடுகின்றனர். அன்னேர் போக, ஜெயமறநிற்கின்ற நல்லெண்ண முடையவர்களாய், உயரிய உதவியே செய்யவேண்டு மொழு மொரு உண்மையான நோக்கமுடன், நஞ்சினை நஞ்சென்று தெரிந்துகொள்ளாமல் எடுத்து நல்குகின்றவர்களாகவே நம் தலைவர்களில் பெரும்பாலோர் அமைந்திருக்கின்றனர். இத்தகையவர்களில் ஒரு சிலரே நும் கல்விமான்களாகக் காணப்படுகின்றனரே; மற்று ஏன் இவ்விபரிதம் நிகழ்கின்றது? —கேட்க வேண்டிய கேள்வியே யிது.

இதற்கு விடை வழங்க நேர்கின்ற இவ்வமயத்தில் சின தேசத்து வித்தகர் கன்பூஸியல் விளம்பியுள்ள வொரு வாக்கியத்தை நம் நண்பர்களுக்கு நினைவு படுத்த விழைகின்றோம்—

When you know, to know that you know, and when you do not know, to know that you do not know— that is true knowledge.

Study without thought is vain ; thought without study is perilous.

All my knowledge is strung on one connecting thread, I used to spend whole days without food and whole nights without sleep, in order to meditate. But I made no progress. Study, I found, was better.

[ஒன்றினை நீ அறிந்து கொண்டகாலத்து, அதனை அறி கின்றும் என்பதை அறிவதும்; மற்று, அறிந்துகொள்ளாத விடத்து, அறிந்திலை என்பதை அறிவதும்—இது வே உண்மையறிவு.

சிந்தனையின்றிப் படிப்பதெல்லாம் வீண்; படிப்பதின் நிச் சிந்திப்பதோ மிகவும் அபாயகரமானது. என்னுடைய

அறிவெல்லாம், ஒரேகயிற்றில் கோத்து இணைக்கப் பெற மிருக்கின்றது. சிந்தனையில் ஆழ்ந்தவனும், பகவில் உண்ணமலும்! இரவில் உறங்காமலும் நாட்கள் முழுவதும் நான் கழித்திருக்கின்றேன். ஆயினும், அதனால் நான் எதிய பயன் ஒன்றுமில்லை. படிப்பதே சிறந்ததென்பதைக் கண்டு கொண்டேன்]

இந்த இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாய் இருப்ப வர்கள் நம் தலைவர்களில் எத்தனை பேர்? “கற்றிருக்கின்றேம்” என்றாலும் என்பாரே யொழிய, “கற்கின்றேம்” என்பவர்தமிமை இத்தலைவர்களுக்கிடையே எங்குங் கர்ண்கிலேம். இதன் விளைவேனும் ‘வீண்’ என்பதோடு முடிகின்றது. “எனக்கு அறிவுண்டு, சிந்தித்துச் சிந்தித்து இம்முடிவிற்கு வந்தேன்” என்பார் பலர். ஒன்றுங் கல்லாதவர், சிந்திக்கத் தலைப் படுவதால் தான் கன்புவியஸ் சொல்லிய வண்ணம் வாழ்க்கை வழியனைத்தும் அபாயகரமாகி வருகின்றது. இதுவுமன்றிக் “கற்றிருக்கின்றேம்” என்பவர்தாம் பெரும்பாலும் எதனைக் கற்றிருக்கின்றனர். வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளைப் படிப்பதும், அவைகளுக்கு எழுதுவதும், கூறியது கூறிக் கூறிக் கூட்டங்களில் முழங்குவதும், இவையனைய பிறவும் கல்வியெனும் பெயரால் கருதப்பெறலாகின்றன. கலாசாலைப் பட்டங்கள், தொழில் திறமை முதலியவைகளைக் கல்வியினின்று பிரித்தறிய வல்லார் மிகச் சிலர். சிந்தனையைச் சீர்படுத்த உதவாத வை இவை.

அலகுசால் கற்பி னறிவுதால் கல்லா
துலகுதா லோதுவ தெல்லாங்—கலகல
கூங் துணையல்லாற் கொண்டு தடுமாற்றம்
போலுங் துணையறிவா ரில்

என நிகழும் நாலடியார் செய்யுள் இந்தச் செய்தியை இனிதெடுத்து விளக்குகின்றது.

இன்னெரு விதத்திலும் தலைவர்தம் திறத்தினைச் சோதித்துணரலாம். எத்தனையோ துறைகளில் எத்தனையோ வகைகளில் எத்தனையோ பலர் சீர்திருத்தங்கள் பேசுகின்றனர். இன்னவர்களில் யாரேனும், “நான் இவ்வண்ணம் சொல்கின்றேன்; எனினும், ஸாக்ரஸ், ப்ளேட்டோ, எமர்ஸன், மேடர்ஸிங்க், புத்தர்; இயேசுகிறிஸ்து, நபிநாயகம், கம்பர், வள்ளுவர், இன்னும் உலக வித்தகர் எண்ணிறந்தோர், நான் சொல்வதற்கு மாருக இவை இவை உரைத்திருக்கின்றனர்; ஆயினும், அவர் உரைத்திருப்பது அவ்வளவு ம் பிழை; நான் உரைப்பதே நேர்” என்று உரைக்கின்றார்களோ? இவ்வாறு பேசத் துணிவார்களாயின், அன்னவர்களை வீரமேனும் உடையவர்களென்று ஒருவாறு பாராட்டலாம். அல்லது, வித்தகர்களாய் விளங்குகின்ற அம்மோலோர்தம் மொழிகளையும் அவைகளுக்குமாறுகத் தாம் உரைப்பவைகளையும் அயலைப் படுத்துக்காட்டி, இரண்டும் இரண்டுபுவென் போல் தோன்றினாலும் இவை அந்தத்தில் இன்ன இன்ன காரணங்களால் இணங்குவனவாகக்கருதுதல் வேண்டும் என்று அமைதி கூறுவார்களாயின், அது அவர்களுடைய வாய்மைக்கும் அறிவிற்கும் அறிகுறியாகுமே. இவ்வாறு செய்யவேண்டு மென்பதைத் தம் கடமையாக நம் தலைவர்கள் கொள்ளும்படி வற்புறுத்தற்குரியவோர் நிலைமையைச் சனங்கள் அடைகிறாமையே குறை.

வேலென்றும் வேண்டா. கருத்தினது ஆழத்தில் காண்கின்ற மாறுபாடுகளைப்பற்றி இப்பொழுது பேசாமல் மேல் நோக்கிற்கே வெளிப்படையாகத் தென் படுகின்ற இரண்டொரு விடயங்களை இங்கு உதாரணமாய்க் காட்டினாற் போதும். ஆங்கிலேய ஆகாய விமானிகள் சிலர் இம்மாதம் ஓர் இமயமலைச் சிகரத்தை அடைந்துவிட்டனர் என்னும் செய்தியைக் கூறி, “இந்தியர்கள் இத்தகைய முயற்சி யொன்றைச் செய்யக் கூடாதா” என்று ஒரு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஏங்கி நெட்டியிர்ப்பு வீங்குகின்றார். ஜாவினல் என்னும் லட்டைன் புலவர்,

Go, climb the rugged alps, ambitious fool,

To please the boys, and be a theme at school

என்று இதன் பயனின்மையை இகழ்ந்திருக்கின்ற ரென்பதை, அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர் அறிவாரா? ஜாவினல் என்ன காரணங்கள்கொண்டு அவ்வாறு சொல்லியிருக்கின்ற ரென்பதைத் தெரிந்துகொள் எத்தகுந்த பயிற்சி இவருக்கு உள்ளதோ. ஜாவினல் அவ்வாறு சொல்லியது பிழை, தான் சொல்லும் இதுவே நேர் எனத்தகுந்த துணிவு இவருக்கு உண்டோ. அல்லது, இவரை உத்தரம் கேட்கத்தகுந்த ஜனங்கள்தாம் இருக்கின்றார்களா? இச் சந்தர்ப்பத்தில் இன்னுமொன்றும்நினைவுபடுத்திக்கொள்ளலாம். அமரிக்க வித்தகர் எமர்ஸன் என்பவர், எத்தனையோ சனங்கள் வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளைப் படித்துப் படித்து வீணுகப்போகின்றார்களே என்று மிகவும் வருந்துகின்றார். வேதமேயனைய இவ்வாக்கிற்கு மாருக, வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளின் அவசியத்தை வற்புறுத்துகின்றவர், அதனை அறிந்தவர்களோ அல்லரோ. அறிந்தவராயின் தக்க காரணங்களுடன் எமர்ஸனது உரையைப் பொய்யாக்க வேண்டும்; அல்லராயின் சும்மா விருக்கவேண்டும். இவ்விரண்டிலொன்றைக் கேட்பதற்குச் சனங்கள் இல்லாமையன்றோ குறை.

இனி, அரசியல் வர்த்தகம் கைத்தொழில் முதலியவைகளின் முன்னேற்றங்களைப் பற்றிப் பேசவார்க்கு ஒரு வார்த்தை. அமரிக்காவையும் இங்கிலாங்கையும் எடுத்தெடுத்துக் காட்டாமல் இவர்தாம் இயம் புவதற்கு ஒன்றுமில்லை. தம்மைத்தாமே ஆண்டுகொள்கின்ற நாடுகள் அவை. ஜனநாயகத்தின் சிறப்புவாய்ந்தது அமரிக்கா. இவைதாம் என்ன பெரும்பயனைக் கண்டன்? நாழும் அவர்களைப்போல் ஆகி அவரடைந்த பயனைத் தானே அடையைப் போகின்றோம். ஆங்கிலேயக் கவி வில்லியம் வோர்ட்ஸ்வோர்த் என்பவர்,

Milton ! thou shouldst be living at this hour :

England hath need of thee : She is a fen
Of stagnant waters: altar, sword, and pen,
Fireside, the heroic wealth of hall and bower
Have forfeited their ancient English dower
Of inward happiness. We are selfish men :
Oh ! raise us up, return to us again ;

And give us manners, virtue, freedom, power.

எனப்புலம்பும் சொற்கள் இன்னவர்தம் செவியைச் சார்த்திருக்குமானால், உலகத்தைச் சீர்படுத்த வருபவர்கள் வேறேதேனும் விளம்புதற்கண்றோ தேடல் வேண்டும்.

விலைகாறிக்கொள்பவர்க்கு இவ் வித்தக வாசகங்கள் இடையூறுகளாய் விளையும், அதற்கென் செய்

வது! விலைமதிப்பரியவித்தகர்கள் சந்தைக்கடையைச் சார்ந்து நிற்பார்களோ! எந்தத் துரோகம்செய்தாலும் செய்க; அறிந்தோ அறியாமலோ செய்யும் பொது ஜனத் துரோகம் கொடிது, கொடிது!

பிரான்ஸ் தேசத்து அறிஞர் ரோஸ்ஸா என்பவர், கல்வியைப்பற்றித் தாம் எழுதியிருக்கின்ற வோர் அரிய நாலின் முதல் வாக்கியம் என்றும் நினைவிற் கொள்ளத் தக்கது.

God makes all things good; man meddles with them and they become evil.

இதனைக் கருத்துட்கொண்டு, அச்சமுடன் ஒரு கிச் சம்மா விருப்பார்களாயின், பூரி சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் கூறியபடி, “மேல் மேல் நெருப்பு மூடு வேத நிறுத்தினால் கொதித்திருக்கும் நீரானது தானே ஆறித் தண்மை அடைந்துவிடும்.”

நான் கண்ட உலகம்

[270-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

‘மார்க்டித் திங்கள். பகலவன் இளநிலா வெனக் கதிர்பரப்பிக்கொண்டிருக்கின்றன. காற்றுமிக இனி மையாக வீசுகின்றது. வாடைக்காற்று மன்று; மேல் கீழ் காற்று மன்று; தென் திசைக் காற்று! ஆம் தென் திசைக் காற்றே; எனக்குத் தமிழ்மொழியில்தான் சிறிது பயிற்சியுண்டு; மற்றைய மொழிப் புலவர்கள் தென்றலைப் பற்றி என்ன கூறுகின்றார்கள் என்பது அறியேன். தென் றல் தமிழ்ப் புலவர்களில் ஒருவருடைய நாவினின்றும் தப்பியதில்லை. “புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென் றல்” என ஒருபுலவர் தென்றலைச் சிறப்பித்துச் சொல்கின்றார். மார்க்டி மாதத்தில் சூரி யன் இளநிலாவைப்போல் கதிர்பரப்பத் தென்றல் இனிமையாக வீசுகிறது. நான் ஆகாயத்தில் பறந்து செல்கின்றேன். காற்றில் மிதந்து செல்கின்ற தற்கால நவீன கப்பல்களின் உதவியினால் அன்று; எனது இரு தோள் புறத்தும் விரிந்து விளங்கும் சிறகின் உதவியினால் நான் பறந்துசெல்கின்றேன். “என்ன இன்பம்! என்ன இன்பம்! பகல்முழுவதும் பறவைகள் வானத்தில் பறந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது அவைகளுக்கு அயர்வுதான் ஒருபோதுந் தோன்றுதா என நான் நினைப்பது உண்டு. இப்பொழுது அவ் ஜூயம் இல்லை. பறந்து செல்லச் செல்ல எனக்கு உற்சாகம் மிகுந்தது. நிரில் மிதப்பதென்றால் நமக்கு எவ்வளவு கடினமாக இருக்கிறது? வானத்தில் அப்படி இல்லை; மிகனிது; கரையற்ற மகிழ்வு! என்னைக் கண்டதும் பறவைகள் அஞ்சி ஓடும் என நினைத்தேன். ஆனால் அவை என்னேடு நெடுநாட்ட பழக்கமுடையனபோல் என்னைச் சூழ்ந்து இன்னிசை பாடிக்கொண்டு பறந்து வந்தன. ஆகா! என்ன குரல்! எவ்வளவு இனிமை! நாரதன் வீணை, கண்ணன் சூழல் என்று சொல்கின்றனரே, அவற்றால் என்ன பயன்? பலவகைப் பறவைகளின் இனியேலி என மனதை உருக்கிவிட்டது. நான் எங்குச் செல்லக்கருதிப் பறந்துகொண்டிருக்கின்றேன் என்பது நினைவில்லை. இன்பம் தருகின்ற காட்சிகளைப் பார்த்துக்கொண்டே, சிறகை அசைத்தசைத்து மிகப் பரந்த வானில் பறந்துசெல்கின்றேன். அங்கங்கே நீர் நிலைகள் பளிங்குபோல் தோற்ற மளித்தன. எனது சிறகுகளைக் குவித்துக்கொண்டு ஒருபெரிய குளக்கரையில் இறங்கினேன்! பலவகை நிறங்களும் உருவமும் உடைய பறவைகள் நிரில் நீந்திக்கொண்டிருந்தன. தாமரையும் குவளையும் மலர்ந்து அழுகுடன் பொலி ந்தன. அவற்றில் அன்னப் பறவைகள் இனைஇனையாக வீற்றிருந்த தோற்றம் மிக அருமைவாய்ந்தது. “அன்னப் பறவையென ஒன்றில்லை. புலவர் கற்பனை” எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். அவர் கூற்று முற்றிலும்

பொய். நான் அங்குநேரிலேயே கண்டேன். அதற்குலுப்பாக வேறு பறவையைச் சொல்வதற்கில்லை; அன்னம் அன்னத்தைப் போலவே இருந்தது. நாரைகள் நிரிக்குளித்துக் கரையில் இருந்து சிறகுகளை உலர்த்தின. அவற்றிடையே தவளைகளும் நண்டின்கூட்டமும் தத்தியும் ஊர்ந்தும் சென்றன. இங்னம் அச்சமின்றி அவைகள் செல்வது “எம்மை உண்டு உங்கள் பசியை ஆற்றிக்கொள்ளுக்கள்” என்று வாய்திறந்து அழைப்பதுபோலிருந்தது. ஆயினும் அந்நாரைகள் அவற்றில் ஒன்றையாவது பிடித்து விழுங்கவேண்டுமே; இல்லவே இல்லை. நிரில் ஊர்ந்துகொண்டிருந்த ஒரு பாம் பின்மேல் தவளைகள் தொகுதிதொகுதியாய்க் கூடி வீற்றிருந்தன. நீர் மிகத் தெளிவாக இருந்தது. இருக்கைங்கள் அள்ளிப் பருகி, மேல் எழும்பிச் சென்றேன். மேகங்கள் தங்கும் சோலைகள் பல அங்கங்கே பொயியக் கண்டேன். ஒரு சோலையில் இறங்கினேன். மா, பலா, தென்னை முதலிய பலவகை மரங்கள் நிறைந்திருந்தன. அவற்றில் காய்களும் கனிகளும் கொத்துக் கொத்தாக விருந்தன. ஒரு மாம்பழத்தொன் பறித்துத் தின்றேன். அதன் சுவை அமுதம் போன்றிருந்தது. அந்தச் சோலையின் வேறு ஒருபுறம் போனேன். மல்லிகை, மூல்லை, புன்னை, கொன்றை, கோங்கு, வேங்கை, சண்பகம் முதலிய மலர்ந்து நறுமண மும் அழுகும் ஊட்டின. அச் சோலையின் ஒருபால் ஓர் இனியலை உண்டாயிற்று. நான் அங்குச் சென்று பார்த்தேன். ஒரு குயில் கூவிக்கொண்டிருந்தது. தமிழ்ப் புலவர்கள் தென்றலை மறப்பினும் குயிலை மறவார். அக்குயிலின் இன்னிசைக்குப் பொருந்த ஒரு மயில் சிறகை விரித்தாடிற்று. வேறு பறவைகள் மரக்கிளைகளில் தொகுதி தொகுதியாய்க் கூடியிருந்து கூவின. மந்தியும்கடுவதும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரியாவாய்க் கிளைக்குக் கிளை தாவின. இனபந்தரும் இத்தோற்றங்களைப்பார்த்து மகிழ்வு, அச்சோலையின் பிறிதொரு பால் சென்றேன். பிறகு மிகத் தெளிவான் நீர்ப்பெருக்கையுடையால் ஆற்றின் கரையை அடைந்தேன். நீர் ஒட்டம் என்பது இந்த ஆற்றிற்குப் பொருந்தாது; நீர் அசைவு என்றே சொல்லவேண்டும். நீர் மிக அமைதியாக ஒலி யடங்கி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. வானுறவளர்ந்த சோலை, பறவைகளின் தீங்குரல், தெளிந்த நீர்ப்பெருக்கையுடைய ஆறு; இவ் வழகிய காட்சி என மனதைக் கவர்ந்தது: ஆற்றின் கரையில் பசுக்களும் மான்களும் கூட்டங் கூட்டமாயிருந்தன. அவற்றின் இளங்கன்றுகள் தூள்ளிக் குதித்து இங்கு மங்கும் ஓடின. என்னைக் கண்டது அளவில் மானிரைகளும் கன்றுகளும் அஞ்சி ஓடிவிடும் என்று நினைத்து

அவை அறியாவாறு மறைந்து சென்று அருகடைந்து அவற்றின் அழகைக்கண்டு கரைகடந்த மகிழ்ச்சியுற்றி ருந்தேன். பின்புறமிருந்து எனது கால்களையாகோ வருவது போலிருந்தது. பொருக்கெனத் திரும்பிப் பார்த்தேன். மான்கள் ருக்கள்! அவ்விளமான் கன்று கள்தாம் எனது காலை நாவால் நக்கின. நான் கரையற்ற மகிழ்ச்சியோடு அவற்றின் முதுகைத் தடவினின் ரேன். மானிரையும்பசுக்கூட்டமும் என்னையனுகித் தலைநிமிர்ந்து மெல்லென மெல்லெனப் பார்த்தன. அத் தோற்றம் அவைகள் என்னை வரவேற்பது போலிருந்தது! ஆற்றில்யான்கள் நீங்கு விளையாடிக்கொண்டிருந்தன. இவற்றை யெல்லாம் கண்ட மகிழ்ச்சியால் என்னை மறந்தவனும் ஆற்றின் கரைவழியே சென்று கொண்டிருந்தேன். எனக்கு முன்னால் புலிகள் தொகுதி தொகுதியாய் மரநிமலில் படுத்திருந்தன. மிக அருகில் சென்று பார்த்தபின்புதான் அவற்றைப் புலி யென்று அறிந்து கொண்டேன். எனக்குச்சிற்கிருப்பதால் யான் அவைகளிட மிருந்து எளிதில் தப்ப முடியும் என்பதை மறந்து, எத்திசை ஒடி உயிர் தப்பலாம் என்று நாற்புரமும் பார்த்தேன். ஜீயோ! என் பின் புறமும் உழுவையினங்கள் நின்று கொண்டிருந்தன. இனிப் பிழைக்க வழியில்லை என மனம் அழிந்தேன். அச்சமயத்தில் என் சிறு நினைவு வந்தது. சிறிது துணிவோடு அவை படித்திருந்ததிடம் அடைந்தேன். அவை என்னைப் பார்த்து உறுமி அச்சமூட்டவில்லை; ஆடுகள்போலப் படுத்திருந்தன. என்ன சொல்வேன்! பெண் புலிகளின் முலைக்காம்பை மான் கன்றுகள் சுவைத்துக்கொண்டிருந்தன. இந்தக் காட்சியை என் மனம் ஒப்பவில்லை. கனவோ என ஜீயுற்றேன். எனது கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு பார்த்தேன். உண்மை, உண்மை! பெண் புலிகளிடத்தில் மான் கன்று கள் பால் அருந்தின. எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து விளங்கும் அன்புத் திரளைக் கண்ணுற்றேன். ஆண்டவன் பேரருளை வழுத்தினேன். மாக்கள் நிலைமை இப்படியானால் மக்கள் நிலைமை ஏப்படியோ என உள்ளம் பூரித்து வானில் எழும்பிச் சிறகடித்துச் சென்றேன். சிறிதுதாரம் சென்றதும் கீழே ஒரு சிற்றார் புலனை பிற்று. அவ்வுரின்கண் பல இடங்களினின்றும் புகை எழும்பிக்கொண்டிருந்தது. அவ்வுரைக் காண என் மனம் விழைந்தது; கீழ்இறங்கினேன். ஊரையனுகிய தும் ஒலி முழுக்கம் என் செவியைத் துளைத்தது. என் சிறுகளைக் குவித்து தரையில் நடந்து சென்றேன். ஊருக்கு வெளியே சிலர் பயிரின் கதிர்களை அறுத்துக் கொண்டிருந்தனர். என்னைக் கண்டதும் அவர்கள் என் பால் அனுகி, ‘ஜீயா சிறிது இங்கு அமருங்கள். எங்கட்கு இப்பொழுது வீட்டிலிருந்து உணவுவரும், வந்ததும் உண்டுசொல்வீர்கள்’ என்று வழிமறித்தனர். யான் அவர்களிடத்து ஏற்றன சொல்லிப் பிரிவது அருமையாக முடிந்தது. ஊர்க்குள் துழைந்தேன். ஒரு வீட்டின் நடுமுற்றத்தில் அமைத்த பஞ்சலில் அந்தனர் பலர் மந்திரம் ஒது வேள்வித்தியில் கெய் சொரிந்து கொண்டிருந்தனர். நீர்க்காவி உடை, உடவின் தூய்மை, பன்னிரு திருநாமம் (திருமண்) திருநீற்றுப்புச்சு இவைகள் அவர்களின் தூய்மையைக் காட்டின. ஒருபால் துவாதச திருநாமம், பிறதொரு பால் உடல்முழுதும் திருநீற்றுப்புச்சு! இருவகையினரும் சிறிதும் வேற்றுமையின்றி மந்திரமாகி, ஒமம்

வளர்த்தனர். வேள்விக்கு, பசுவோ, ஆடோ, பிறவுயிரினங்களோ பலியிடுதல் என்பது அக்குக் காணேன்; அங்கு வேள்விக்குப் பலியானது நெய்தான். அந்தனர் களின் ஆடம்பரமற்ற தோற்றமும், மந்திரம் ஒதும் திறமையும் கண்டு பரவசமெய்திய யான் “இறைவன் திருவோலக்கங்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற இடம் இதுதானே” என்று நினைத்துத் தரையில் விழுந்து வணங்கினேன். அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் திருக்கரத்தை உயரத்துக்கி என்னை வாழ்த்தினர். பேரின்ப நிலையை அடைந்துவிட்டதுபோல் மகிழ்ச்சுத்து என்மனம். பின்பு வேறு ஓர் இடம் சென்றேன். அங்கும் இவ்வாறே நிகழ்ந்தது. பின்னர் அவ்வுரைப் பிரிந்து உயரப் பறந்து சென்றேன். நெடுந்தூரம் சென்றேவன். எனக்குச் சிறிது அயர்வு தோன்றிற்று. இனி ஓரிடத்தில் சில நாழிகை ஒய்வுபெற்றுச் செல்ல நினைதேன்.

அச்சமயத்து நெடுந்தூரத்தே ஒரு நகர் தோன்றி ற்று. அதனையும் பார்த்துவிட்டு ஒய்வுபெறலாம் என்று அந்கரை நோக்கிப் பறந்து சென்றேன். மாடமாளி கைகளும், கூட்கோபுரங்களும் உயர்ந்து விளக்கும் அப் பட்டினம் அடைந்தேன். அந்கரின் எல்லாப் பகுதியும் எனது ஜூம்புலன்களையும் ஒருங்கே இழுத்தது. இதைக் காண்பதா, அதைப் பார்ப்பதா என்று தடுமாற்றமடைந்தேன். அனைத்தும் அத்துணையழகு! அத்துணையருமை! மக்கள் நடமாட்டம் மிகுந்து கண்களைக் கவரும் கடைத்தெருவடைந்தேன். கொள்வனவும் கொடிப்பனவும் அன்புக்கபிற்றுல் பினிக்கப்பட்டிருந்தது.

“ஜீயா, வியாபாரியே! இது என்ன விலை?”

“விலை நான்கு ரூபாய்; நீங்கள் மூன்று ரூபாய் கொடுங்கள்.”

“வேண்டா ஜீயா, உங்களுக்கு ஒரு சிறிதாவது ஊதியம் தராதுபெற விருப்பம் இல்லை; இதோ ரூபாய் ஜூந்து”

“அன்புள்ள ஜீயா! எனக்கு ரூபாய் ஆயிரம் வேண்டியிருக்கிறது. நூற்றுக்கு ஒரு ரூபாய் வட்டிலீதம் கொடுத்துதவ வேண்டுகிறேன்”

“வட்டியா, கொடுமை, கொடுமை! இலவசமாக ஆயிரமன்றி இரண்டாயிரம் வேண்டுமானாலும் பெற முக்கொள்ளுங்கள்; பான்டும் வேண்டா, பத்திரமும் வேண்டா.”

எனக்கு ஒன்றுந்தோன்றுவில்லை. இத்தகைய காட்சிகளைப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றேன். ஒரு பெரிய மாளிகையின் மூன்றிலை அடைந்தேன். அங்கு நின்றி ருந்த ஒருவர், “ஜீயா, நீங்கள் யார்? அரசர் பெருமாளைக் காணவேண்டுமா? என வினவினர்.” “அன்புடையீர், நான் இந்த நாட்டிற்குப் புதியவன். அரசர் பெருமாளைக் காணபது அத்துணை யெளிதா?” என்னலும் “நன்கு வினவினர். அனைவர் அன்பிற்கும் அரசர் பெருந்தகை தமது மனதையும் செவியையும் திறந்து வைத்திருக்கின்றார்.” என்றனர்.

“அங்குனமானால் நான் காண விழைகின்றேன்.”

உடனே அவர் என்னை உள்ளே விடுத்தார். பலவாயில்களைக் கடந்து ஓர் பெரிய மன்றம் அடைந்தேன். என் மனதைக் கவர்ந்து பொருமை யளிக்கும் தோற்றம் ஒன்றும் அங்கில்லை. அரியாசனத்து அமர்த்திருந்த அரசர் என்னைக் கண்டதும் வரவே

ற்று உபசரித்தார். அவருக்கு இருக்கும் அளவற்ற தொழில்களில் எண்ணிறந்த மக்களில் புல்லனுகிய எண்ணையும் ஒருபொருளாகமதித்து வரவேற்று உபசரித்தார். அரசரிடத்து ஆடம்பரத் தோற்றும் ஒன்று மில்லை. ஓர் எளியவர் போலவே இருந்தார். “அன்புள்ள சிறுவ, என்னுல் உனக்கு யாதாயினும் ஆகவே ண்டுமாயின் கூறு,” என்றார் அரசர். அவர் பேரன்புத்திறனை நினைந்து மனங்கரைந்து கண்ணீர் மல்க, “பிரபுவே, தங்களைப் பெற்றுள்ள இவ்வுலகில் குறைய டையோரும் உள்ளேரா? தங்களைத் தரிசிக்கும் பேறே அடியேற்கு இவ்வுலகில் குறைவாயிருந்தது. இன்று நிறைவூற்றது” என்று வணங்கி அவரிடம் விடை பெற்றுப் பிரிந்தேன். இனி எனது மனதைக் கவர்ந்தன. நெஞ்தூரத்தே செல்வாரையும் தன்னருகே அழைக்கும் பொலிவபெற்ற கோபுரங்கள். அவை நகருக்கு அருகே ஒரு சோலையின் நடுவில் அமைந்திருந்தன. அங்கு நடந்தே சென்றேன். சென்று சோலையை அடைந்ததும் ஒரு பெரிய மரங்குமில் பரப்பிய மணல்மேல் சிறுவர் பலரும், ஓர் பெரியவரும் அமர்ந்திருந்தனர். அப்பெரியவர், நகைமுகத்தோடு “இறைவனுல் படைக்கப்பட்ட இவ்வுலகம் புண்ணிய உலகம்; அவரால் ஆக்கப்பட்ட பொருள்கள் அனைத்தும் ஒன்றற்கொன்று உதவியோடு ஒற்றுமையாக வாழ்வதற்கே படைக்கப்பட்டன. புலியும் பாம்பும் தீமையே புரிபவை என்று முடிவுசெய்தல் கூடாது. இறைவன் அருளால் தோன்றியவை தீமையைச் செய்யவும் கருதுமோ? தன்னை நெஞ்சினிறும் தப்புவித்த நளையே அப் பாம்பு கடித்ததும், முதலில் அவன் பாம்பின் செயலித் தீமை யென்று நினைத்தான். ஆனால் பின்பு அப்பாம்பின் சொற்களால் நன்மை தரப்போவதை உணர்ந்தான். ஆதலால் சிற்றறி வினராகிய நாம் பேரறிவுப் பிழம்பாகிய இறைவன் திருவருட் குறிப்பை உணர்தல் இயலாது,” என்று தொடங்கிச் சிறுவர்களைப் பார்த்துக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். நான் “இது வேதாந்த மட்மோ” என்று ஐயுற்றேன். அது பொழுது அவ்வழியே வந்த ஒரு வரால் “கல்விச் சாலை” என அறிந்து வியப்புற்றேன். சிறுவர்கள்கையில் ஓலைச் சுவடியும் இல்லை; காகிதப் புத்தகமும் இல்லை. ஆசிரியர்க்கு முகத்தை அழுக படித்தும் மூக்குக் கண்ணடியில்லை. கையில் பிரம்பு மில்லை. அவ்விடம் நீங்கிக் கோபுரவாயிலை யடைந்தேன்.

அங்கே நீர் நிறைந்த ஓர் வாய்க்கால் இருந்தது. அதில் கை கால் கழுவி, கோபுரவாயினுட் சென்றேன். எல்லா இடங்களும் மிகத்துயம்மையாக இருந்தன. இன்னுஞ் சிறிது உட்புறம் நாடிச்சென்றேன். உள்ளும்புறமும் ஒருங்கே தூய்மைபெற்ற உத்தமர்கள் தேவாரதிருவாய்மொழிப் பாக்களைப் பண்ணேடு

தீதி வணங்கினார்; வடமொழி வேதத்தை இசைகூட்டிச் சொல்லித் துதித்தனர். அவர்கள் அனி அணியாய் நின்று எம்பெருமான் திருநாமங்களை நாவாற் சொல்லி மனதாற் சிந்தித்து சிரம்வணங்குந்தன்மை என் மனதை உருக்கிவிட்டது. கருநிற உடலினரும், செங்கிற உடலினரும் இருவகை நிறங்கலந்த உடலினருமாகப் பலவகைப் பெரியார் ஆங்கிருந்தனர். எனது ஐயன் எழுந்தருளியுள்ள அக்கோவிலில் வேற்றுமையின்றி ஒற்றுமையுணர்வோடு நின்று துதித்திருந்த அந்தக் கூட்டத்தினரில் கரியினிறம் உடையவர்மேல் என் பேதையுள்ளம் சென்றது. அவர்கள் யார் என அறிய விழைந்தேன். அங்கு எனக்கு அறிமுகமானவர் ஒருவருமில்லை. எனினும் என்அருகே நின்ற ஒருவரை அழைத்து, கரியினிறம் உடையவர்களைக் குறிப்பால் உணர்த்தி “அவர்கள் யார்?” என வினவினேன். “அவர்கள்தாம் ஆதி மக்கள். கடல்நிற வண்ணங்கிய எம்பெருமானது திருமேனி வண்ணம்போல் இவர்களிற் பெரும்பாலார் கருமை நிறம் வாய்ந்திருப்பதால் ‘இவர்கள் ஹரிஜனங்கள்’ என்று அழைக்கப் படுபவர்கள்” என்றார். உடனே எனக்குக் காந்தியதிகளின்மீது சிந்தை சென்றது. எம்பெருமான் கருணைத் தடங்கடல் “அர்ச்சாவதார” மாக இருக்கும் நிலையைக் கண்டு, என்னை மறந்து இருக்கங்களைக் கூப்பித் திருவாய்மொழியைப் பண்ணேடுபாடுவணங்கினேன். இக்கோவிலில் நிறுவியுள்ள விக்கிரக நிலை புதிய முறையில் அமைந்திருந்தது. அகலிகையின் சாபவிமோசனத்தைக் காட்டுவதாகும் இது. ஸ்ரீராமபிரான் திருவடி ஒரு கல்லின் மீதுபட்டதும், அக்கல்லினின்று ஒரு பெண்கொடி எழுந்து வணங்கவும், அம் மங்கைநல்லாளை இராகவன் “வாழி நீழேவி” என்று வாழ்த்துவது போலவும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வேறு எந்தக் கோவிலிலும் நான் இவ்வாறு கண்டதில்லை. “இறைவன் அனைவர்க்கும் உரியவன்; பிழை செய்தாரையும் மன்னித்து ஆட்கொள்ளுபவன்:” என்பதை விளக்க அமைக்கப் பட்டது போனாலும் இம்முறை. நான் எம்பெருமானது கருணைப் பெருக்கையும், மற்றவர்களின் மனத்தூய்மையையும் வியந்து புகழ்ந்து நின்றேன். அச்சமயம் ஒரு பெருமுழக்கம் என் மனதைக் கலைத்தது. கண் விழித்துப் பார்த்தேன். பகலவன் உதிக்கும் நேரம். என் மன இன்பத்தைக் கலைத்த பேரோவி வீதியில் கேட்டது. என்னவென்று எழுந்து ஒழிப்பார்த்தேன். கொடுமை, கொடுமை, தீண்டாதார் இருவர் காவில் செருப்போடு தாம் வசிக்கும் தெருவில் நுழைந்துவிட்டதற்காகவைதிக்கரும் அவர்கட்கு உரியவரும் அவ்விருவரையும் பலவாறு இகழ்ந்து பேசிக் குறுந்தடியால் அடித்துத் தூரத்திக்கொண்டிருந்தனர். “ஐயோ” பாவ உலகமே” என்று வாய் திறந்து புலம்பினேன்.

எ மா ந் க த த் தி வ ர ச ன்

ஸ்ரீமான் T. N. சேஷாசல ஐயர் B.A., B.L.,

எ மு தி ய வோர்

செந்தமிழ்க்காதை.

கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசைபாக்கம், சென்னை. விலை ரூ. 1—4—0

பொதிகை நிகண் ⑥

(இரண்டாம் பகுதி)

[255-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

கூ

- 832 கூடலாண் பெண்ணெனுடைதலுங் குறிய மதுரையு மெனவே வழுத்த வாகும்.
- 833 கூடமலை யுச்சிய மறைவும் பொய்யும் வள்ளுக்கும் சம்மட்டியும் கூடமுங் கூடமுங் கூட்டமும் அண்டமும் யானையின் கிலையு மில்லும்.
- 834 கூட்டங் கூட்டமும் பின்னைக்கும் மூன்றும் குன்றின் முடிவுங் கூற வாகும்.
- 835 கூத்த னுயிரும் நடனு மாகும்.
- 836 கூந்தல் பெண்குழலுங் கழுகுயிற் பீவியும்.
- 837 கூரல்பெண் மயிரும் பூட்டிகு மாகும்.
- 838 கூரே கூர்மையு மிகுதியு மாகும்.
- 839 கூல நீர்க்கரையும் வரம்புங் குரங்கும் பாகலு மாவண்ணும் பசுவுமங் காடியும் விலங்கின் வாலும் பண்ணிகாரமும்.
- 840 கூவிரங் தேரின் கொடிஞ்சியும் குவளையும் தேரு மெனவே செப்ப வாகும்.
- 841 கூவதல் கரைதலுங் பேசேதலு மாகும்.
- 842 கூழை புட்சிறகும் பெண்மயிரும் பொன்னும் படையுறுப்பு நடவுங் குறலும் பாம்பும் சேறும் கூழையும் பீவியுங் கூறுவர்.
- 843 கூழ்பல வுணவும் பயிரும் பொன்னும்.
- 844 கூளியர் சுற்றமும் பேயு மெருதும் பூதமுங் குறளனு நட்புங் தொகுதியும் வீரனு மெனவே விளம்ப வாகும்.
- 845 கூளியர் நன்பரும் வீரருங் குறவரும் பூத வீரரும் புகல வாகும்.
- 846 கூற்று வார்த்தையும் பங்குங் காலனும்.
- 847 கூனல்வெண் சங்குங் கூனலு மாகும்.

கே

- 848 கெடுதல் சாய்தலு மலிதலு மாகும்.
- 849 கெழுவதல் பற்ற மயக்கமு மாகும்.
- கே
- 850 கேகய மசணப் புள்ளுமோர் பண்ணும் வில்லு மஞ்சளையும் விளம்ப வாகும்.
- 851 கேசமாண் மயிரும் பெண்பான் மயிரும் அஃறினை மயிரு மறைய வாகும்.
- 852 கேசரம் வண்டும் பூங்தாது மகிழும்.
- 853 கேடகம் பலகையும் பரிசையு மூரும் சிங்கா சனமுங் செப்ப வாகும்.
- 854 கேடம் கிளியு மாறு மாகும்.
- 855 கேட்டை யசைச்சொல்லுங் கேட்டையு முகடியும்.
- 856 கேதார மஞ்சளையு மோருஞ் மாகும்.
- 857 கேது செம்பாம்புங் கொடியுமோர் நாளும் நெருப்பு மெனவே சிகழ்த்த வாகும்.
- 858 கேவலங் தனிமையு முத்தியு மாகும்.
- 859 கேழல் யானையும் பன்றியு மாகும்.
- 860 கேழே நிறமு மொளியு மொப்பும்.
- 861 கேள்வி கல்வியுஞ் செவியும் யாழும்.
- 862 கேளே நட்புங் கிளையுங் கணவனும்.

கை

- 863 கைக்கிளை யாழ்ச்சரம்பு மொருதலைக் காமமும்.
- 864 கைத்தல் சினமுங் கசப்பு மாகும்.
- 865 கைதுவாமை கையொழி யாமையும் படை விகற் பழுமெனப் பகர வாகும்.
- 866 கைத்துப் பொன்னும் வெறுப்பு மாகும்.

(பிரதி—1. புட்சிக்கு.

- 867 கைபடை வகுப்பு மொழுக்கமுங் கரமும் சிறுமையுங் குற்றமுங் தங்கையுஞ் சார்பும் ஒப்பையு மிடமு எஞ்ச மாகும்.

கோ

- 868 கொக்குமா மரமுங் குரண்டமு மூலமும் குதிரையுஞ் செங்காயுங் கூற வாகும்.
- 869 கொக்கரை வில்லுஞ் சங்கும் வளையும் பாணியு மெனவே பகர வாகும்.
- 870 கொங்கு மலர்த்தாது மணமுங் தேனும்.
- 871 கொச்சை கொச்சையும் வெள்ளாடு மாகும்.
- 872 கொச்சி கொச்சியுங் தீவு மாகும்.
- 873 கொட்டுத் திரிதலுஞ் சுழந்தியு மாகும்.
- 874 கொடுப்பை குன்றருவியுங் தாம்பையுங் குளமும் பக்சிலை யுமெனப் பகர வாகும்.
- 875 கொடிகரும் பின்ளையும் வல்லியுங் துவசமும் ஒழுங்க மெனவே உரைக்க வாகும்.
- 876 கொடியன் கேதுவுங் கொடியனு மாகும்.
- 877 கொடிறு பூசமுங் கருவிப்பற்றும் ததுப்பு மெனவே கழற வாகும்.
- 878 கொட்டி பார்த்திடு குறியுங் கூட்டமும் வாயிலுங் கூத்தும் வழங்க வாகும்.
- 879 கொண்டை மயிர்முடியு விலங்கைக் கனியும்.
- 880 கொண்மூ விண்ணு மேகமு மாகும்.
- 881 கொண்டல் கீழ்க்காற்று மேகமுங் கூதிரும்.
- 882 கொந்தளம் பெண்மயிரும் குருளைமயிர்க் கொத்தும்.
- 883 கொப்பர மூன்கையு மல்லடையு மாகும்.
- 884 கொம்புவீழ் கிளையு முட்டையு மாகும்.
- 885 கொம்மை கைகுவித்துக் கொட்டலு மிளமையும் மூலையும் வட்டமுங் திரட்சியுங் கொம்மையும் அழுகுங் திட்டையும் வைவியு மாகும்.
- 886 கொல்லை கொல்லையுஞ் சோலையு மாகும்.
- 887 கொல்கொலைக் கேவலு மசையும் வருத்தமும் ஜயமுங் கருங்கொலுஞ் செங்கொலு மாகும்.
- 888 கொல்லியோர் பண்ணுமோர் வெற்பு மாகும்.
- 889 கொற்றம் வெற்றியு மரசியலு மாகும்.
- 890 கொற்றி கோவிளங் கன்றுங் தூர்க்கையும் கொற்றியு மெனவே கூற வாகும்.
- 891 கொன்பய னில்லாச் சொல்லும் பொழுதும் பெருமையு மச்சமு மிடைச்சொல்லு மாகும்.

கோ

- 892 கோகிலம் பல்லியுங் குரங்குங் குயிலும் துவாரமு மெனவே சொல்ல வாகும்.
- 893 கோசமாண் குறியு முறையு முட்டையும் பண்டா ரழுமதி இறுப்பும் பகருவர்.
- 894 கோசிகஞ் சாம வேதமுங் கூறையும் பட்டா டையுமெனப் பகர வாகும்.
- 895 கோடகம் புதுமையு முடியுறப்புங் குதிரையும்.
- 896 கோடியோ ரெண்ணும் புதுமையுங் தூசம்.
- 897 கோடைவெண் காந்தாருங் குதிரையும் வேனிலும் மேல்காற்று மென்ன விளம்ப வாகும்.
- 898 கோடு சங்கு மூதுங் கொம்பும் கொடுமுடியுங் கரையும் வரம்புங் குன்றும் மாட்டின் கொம்பும் விலங்கின் கொம்பும் மரத்தின் கொம்பும் வழங்க வாகும்.

(பிரதி) 2. தீயு. 3. வார்த்திடு. 4. வடையு. 5. செல்லையு.

- 899 கோட்ட நீர்க்கிளையும் படப்பையுங் கோவிலும்
அவ்விய மும்பகக் கூட்டமு நகரும்
கோடபதிய நாடுங் குரங்குங் சநங்கும்
குரவும் வாசமுங் கோணமுங் களமும்
உண்கலமும் வயலு முரைக்க வாகும்.
- 900 கோடிகங் கெண்டியுங் துகிலும் பூந்தட்டும்.
- 901 கோடல் காந்தனும் சமழ்த்தலுங் கொள்ளலும்
வளைத்தலு மெனவே வழங்க வாகும்.
- 902 கோடரங் குரங்குங் குதிரையுஞ் சோலையும்
கொம்பு மயிர்க்காங்து மரப்பொ தும்பரும்
தேர்மொட்டு மெட்டியுஞ் செப்ப வாகும்.
- 903 கோட்டி சபையும் கோபுர வாயிலும்
கூத்தின் கோட்டியுங் கூற வாகும்.
- 904 கோணம் வாளு மூக்குங் குதிரையும்
அங்குசு முமென வறைய வாகும்.
- 905 கோணல் வளைவுஞ் சிந்துங் கூனும்
மாறு கொள்ளலும் வழங்க வாகும்.
- 906 கோதை கைக்கட்டியு மாதருங் குழலும்
மாலையுங் காற்று முடிம்புஞ் சேரனும்.

- 907 கோத்திரம் பூமியும் குலமும் மலையும்.
- 908 கோபாலர் மாலு மிடையரு மாகும்.
- 909 கோமான் பன்றியும் முத்தோனு மாகும்.
- 910 கோரம்பூ மொட்டுஞ் சோழன் குதிரையும்
கொடுமையும் வட்டிலும் கூற வாகும்.
- 911 கோல மொப்பனையுங் கொழுங்து நீரோட்டமும்
பீர்க்கு மழகும் பன்றியும் கோலமும்
பாக்கு மிலங்தையு மிலங்தைக் கனியும்.
- 912 கோல்வாட் கோலுங் திரட்சியுங் கோலும்
ஸட்டியு மிரங்தையுங் குதிரையு மத்திகையும்
தங்தியியு மம்புங் துகிலிகையுங் துலாமும்
முட்கோலு மஞ்சனக் கோலுஞ்செங் கோலும்.
- 913 கோன் வசிட்டலு மீசனு மாகும்.
- 914 கோழி யுறையூங் கோழியு மாகும்.
- 915 கோளி யாலு மத்தியுங் கொழுஞ்சியுங்
பூவாது காய்க்கு மரமுங் கொள்வோனும்.
- 916 கோவிழியும் விண்ணனுங் சவர்க்கமும் பசவும்
அம்பு நீருங் குவிசமுங் திக்கும்
பூமியு மண்ணனுங் கிரணமு முரையும்
எவலுங் குன்று மியம்ப வாகும்.

யாப்பிலக்கணம்

[274-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

சேய்யுள்—கலிப்பா

சென்ற வார இதழில் கலிப்பாவிற்குரிய இலக்கணம்
மும், அதன் வகையும், அவற்றுள் நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா இனையது என்பதும் கற்றேம்.
இவ்விதழில் அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவைப் பற்றிக் கற்போம் :

2. அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா :—கரைசாரக் கரைசார ஒருகாலைக் கொருகாற் சுருங்கி வரும் நீர்த்தரங்கம்போல அளவடி சிந்தடி குறளடி ஆகிய அசையடிகளைத் தாழிசைக்கும் தனிச் சொல் னுக்கும் இடையில் அமைத்து, தரவு, தாழிசை, அம்போதரங்கம், தனிச்சோல், சுரிதகம் என்னும் ஐந்து உறுப்பாற் பாடப்படுவது அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவாம் :

(அ) அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
(தாவு)

கேடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் தொழுதேத்தக் கடல்கெழு கணிசடரிற் கலந்தொளிரும் வாலுளைய அழலவிர் சுழல்செங்கண் அரிமாவாய் மலைந்தானைத் தாரோடு முடிபிதிரத் தமனியப் பொடிபொங்க ஆர்புன விழிகுருதி யகவிடமு முடன்னைப்பக் கூருகிரான் மார்பிடந்த கொலைமலி தடக்கையோய!

(தாழிசை)

முரசதீர் வியன்மதுரை முழுவதுஉம் தலைப்பனிப்பப் புரைதொடித் திரள்திண்தோள் போர்மலைந்த மறமல் [லர்

அடியொடு முடியிறப்புண் டயர்ந்தவர் நிலஞ்சேரப் பொடியெழு வெங்களத்துப் புடைத்ததுவின் புக [மாமோ?

கலியோவி வியனுலகங் கலந்துட னனிநிடுங்க வலியிய லவிராழி மாறெதிர்ந்த மருட்சோர்வு மாண்தா ருடம்போடு மறம்பிதிர வெதிர்கலங்கச் சேனுய ரிருவிசம்பிற் செகுத்ததுவின் சினமாமோ ?

புமணி இனங்கிரைகள் பரந்துடன் இரிந்தோடக் குமூரண் எதிர்மலைந்த காரொவி எழிலேறு வெரினெடு மருப்பொசியவீழுங்துதிறல்வேறுக[மோ எருமலி பெருந்தொழுவின் இறத்ததுவின் இகலா (அம்போதரங்கம்)

இலங்கொளி மரகதம் எழின்மிகு வியன்கடல் வலம்புரித் தடக்கை மாஅல் நின்னிறம்; விரியினர்க் கோங்கமும் வெங்தெரி பசம்பொனும் பொருகளி றட்டோய்! புரையும் நின்னுடை.

[இவை நாற்சீர் ஓரடி இரண்டம்போதரங்கம்-பேரென்]

கண்கவர் கதிர்முடி கனலுஞ் சென்னியை.

தண்சூடர் உறுப்பை தவிர்த்த ஆழியை.

ஒலியியல் உவணம் ஒங்கிய கொடியினை.

வளிமிகு சகடம் மாற்றிய அடியினை.

[இவை நாற்சீர் ஓரடி நான்கம்போதரங்கம்-அளவென்]

போரவணர்க் கடந்தோய் நீஇ.

புணர்மருதம் பிளந்தோய் நீஇ.

நீகலம் அளந்தோய் நீஇ.

நீமல்திகழைம் படைபோய் நீஇ.

[இவை முக்சீர் ஓரடி நான்கம்போதரங்கம்-இடையென்]

ஊழி நீஇ.

உலகு நீஇ.

உருவ நீஇ.

அருவ நீஇ.

ஆழி நீஇ.

அருளு நீஇ.

அறமு நீஇ.

மறமு நீஇ.

[இவை இரு சீர் ஓரடி எட்டு அம்போதரங்கம்-சிற்றெண்.]

(தனிச்சோல்)

என வாங்கு,

(சுரிதகம்)

அடுகிற லொருவாறிற் பரவுது மெங்கோன் தொடுகழல் கொடுமெஷுண் பகட்டெழில் மார்பில் கயலொடு கலந்த சிலைடைக் கொடுவெரிப் புயலுறம் தடக்கைப் போர்வேல் அச்சதன்

தொன்று முதிர்கடல் உலக முழுதுடன்
ஒன்றுபு திகிரி உருட்டுவோன் எனவே.”
இஃதுள்டும் பதினாறு மென்று சொல்லப்பட்ட
முச்சீர் அடியும் இருசீர் அடியும் நான்கும் எட்டு
மாய்க் குறைந்து வந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்
கவிப்பா.

(b) அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கவிப்பா

(தறவு)

நலங்கிளர் திருமணியும் நன்பொன்னுங் குயின்றழகார்
இலங்கையிற் றழலரிமான் ஏருத்தஞ்சேர் அணையின்மேல்
இருபுடையு மியக்கரசர் இனைக்கவரி எடுத்தெற்றிய
விரிதாமம் துயல்வருஷம் வெண்குடைமூன் துடனிழற்ற
வண்டர்ரற்ற நாற்காதம் வகைமாண உயர்க்தோங்கும்
தண்டளிர்ப்பும் பிண்டிக்கிழ்த் தகைபெறவீற் றிருந்தனை

[யே?]

(தாழிசை)

ஒல்லாத பிறப்புணர்த்தும்
ஒளிவிவட்டம் புடைக்குழு
எல்லார்க்கும் எதிர்முகமாய்
இன்பஞ்சேர் திருமுகத்துள்
எர்மலர மணிப்பொய்கை
எழிலாம்பற் பொதியவிழு
ஊர்களோ டுடன் முளைத்த
ஒளிவிவட்டத் தமர்ந்தன்றே?
கனல்வயிரங் குறடாகக்
கனல்பைம்பொன் குட்டாக
இனமணி ஆரமா
இயன்றிருள் இரிந்தோட
அந்தரத் துருஞுங்கின்
அலர்கதிர் அறவாழி
இந்திரனும் பணிந்தேத்த
இருவிசம்பில் திகழ்ந்தன்றே?
வாடாத மணமாலை
வானவர்கள் உள்ளிட்டார்
நீடாது தொழுதேத்த
நிறஞ்சேர்ந்த பெருங்கண்ணும்
முகிழ்பாரிதி முகநோக்கி
முறவுவித் துண்ணெகிழுந்து
திகழ்தகைய குடைபுடைக்குழு
திருந்துகுழல் திளைத்தன்றே?

(அம்போதரங்கம்)

மல்லல் வையகம் அடிதொழு தேத்த
அல்லல் நீத்தங் கறப்புனை ஆயினை;
ஒருதனி வழிய உயிர்க்கரண் ஆகி
இருதனி ஒருபொருட் கியல்வகை கூறினை.

[இவை நாற்சீர் ஓரடி இரண்டம்போதரங்கம்]

ஏடலர் தாமரை ஏந்தும் நின்னடி;
வீடொடு கட்டினை விளைக்கும் நின்மொழி;
விருப்புறு தமனியம் விளக்கும் நின்னிறம்;
ஒருத்தல் கூடிற உருற்றும் நின்புகழ்.

[இவை நாற்சீர் ஓரடி நான்கம்போதரங்கம்]

இந்திரங்கும் இந்திரன் ஸி;
இனையில்லா இருக்கையை ஸி;
மங்திர மொழியினை ஸி;
மாதவர்க்கு முதல்வனும் ஸி;
அருமைசால் அறத்தினை ஸி;
ஆருயிரும் அளித்தனை ஸி;
பேருமைசால் குணத்தினை ஸி;
பிறர்க்கறியாத் திறத்தினை ஸி.

[இவை முச்சீர் ஓரடி எட்டம்போதரங்கம்]

பரமன் ஸி;	அருஞும் ஸி;
பகவன் ஸி;	அறமும் ஸி;
பண்ணவன் ஸி;	அங்பும் ஸி;
புண்ணியன் ஸி;	அணைவும் ஸி;
உரவன் ஸி;	போருஞும் ஸி;
தூவன் ஸி;	போருப்பும் ஸி;
ஊழி ஸி;	பூம் ஸி;
உலகு ஸி;	புணையும் ஸி.

[இவை இரு சீர் ஓரடிப் பதினாறம்போதரங்கம்]

(தனிச்சொல்)

எனவாங்கு,

அருஜெறி ஒருவநிற் பரவுதும் எங்கோன்.
திருமிகு சிறப்பில் பெருவரை அகலத்
தெண்மிகு தாளைப் பண்ணமை நெடுந்தேர்
அண்ணல் யானைச் செங்கோல் விண்ணவன்
செருமுனை செருக்கறத் தொலைச்சி
ஒருதனி வெண்குடை ஒங்குக எனவே.”

இதனுள் எட்டும் பதினாறும் என்று சொல்லப்
பட்ட உறுப்புக் குறையாமல் வந்தவாறு கண்டு
கொள்க.

செதுக்கி

அத்தியாயம் 9.

[266-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அன்றமுதல் கோமளம் என்னேழுமிக நெருங்கிப்
பழகிவந்தாள். ஒழிந்த நேரங்களில் அடிக்கடி
என்னறை வந்து வார்த்தையாடுவாள். ஒவ்வொர்
வேளை தம் குடும்பம் உற்றுள் நிலையையும், விஜயன்
கட்டுக் கடங்காமல் திரிவதையும் பற்றிக் கூறுவாள்.
சேகரனும் அவன் மனைவியும் ஓர்பத்திரிவைகநடத்துவ
தாகச் சொல்லி வஞ்சித்த விதமும், ஓர் மாதர் மஹா
நாடு கூட்டியதால் பொருள் நஷ்டமடைந்ததையும்
கூறிவருந்துவாள். கோமளம் இவ்வளவு உறவு தந்து

பழகுவது எனக்குப் பியப்பையே விளைவித்தது. என்
மாமன்குடும்பம் உற்ற நிலைக்கு மிகவும்வருந்தினேன்.
கோமளத்திற்குத் தேறுதல் கூறி, அடிக்கடி அவனுக்கு
இராமாயணப் பாக்களைப் படித்துக்காட்டிவந்தேன்.

இன்படி ஒருவாரம் கழிந்தது. நாளாக நாளாக
என் மனம் சித்துரை நாடியது. மாமி எனக்கென்று
வைத்திருக்கும் செய்தியை அறியவேண்டுமென்னும்
ஆவலும் அதிகாரித்தது. மாமியோ என்னை யழைக்க
வில்லை. இனி என்ன செய்வது என்று தையம்மானு
டன் கலந்து யோசித்தேன். தையம்மாள், சமயம்
பார்த்துச் சொல்வதாகவும் அப்பொழுது நானே
நேரில் சென்று விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்

என்றும் கூறினான். நன்றென எண்ணி நான் அவ்விரவைக் கழித்தேன்.

பொழுது விடுந்தது; பகலும் வந்ததற்றது. ஒவ்வொரு நிமிடமும் தையம்மாள் வந்தமூக்கும் நேரமா யிருக்கலாகாதார் என்று எண்ணி யெண்ணி யேங்கினேன். என்னக்கம் அகலத் தையம்மாள் வந்து, “இனி உன் மாமி பிழைப்பது அரிது என்றே தோன்றுகின்றது. சரவேகத்தினால் பிதற்றுகின்றார். உன்னையும் பற்றி இடைபிடையே பிதற்றுகின்றார்” என்று கூறி யழைத்தாள். மேன்மாடம் சென்று, மாமியின் அருகு சென்று நின்றேன். என்னைக் கூர்ந்து நோக்கி, “இன்னும் இங்கிருக்கின்றாயா? நன்று நன்று” என்று கூறிச் சிரித்தாள். அவள் சிரிப்பு எனக்குப் புதுமையாய்பிருந்தது. “அடி பெண்ணே, எங்கு வந்தாய்” என்றார்.

“எனக்கு நீ வைத்துள்ள செப்தியை அறிந்து செல்ல வந்தேன்,” என்று கூறினேன்.

“அவசரமோ. இங்கு இருக்கப் பிடிக்கவில்லையோ? வெளியிலே போகப் பழகிய காலுக்குத் தினவு அதிகமாகத்தானிருக்கும். சற்றுப் பொறு. குடியொன்றும் கெட்டுவிடாது;” என்ற முகவுரையுடன் என் மாமி ஆரம்பித்தாள்:—

“அடி, பெண்ணே, நான் இனிப் பிழைக்கமாட்டேன். காலன்து நடமாட்டம் என் கண் முன்னே தோன்றுகின்றது. சந்தோஷ முறுவாய்தான்.....”

“ஒன்றுனக்குக் கூறிவிடவேண்டும். அது என்மனத்தை உறுத்துகின்றது. அதைக் கூறுவிடில் நான் அமைதியுடன் சாக முடியாது.”

“அடி பெண்ணே, தேவகி, உன் மாமன் இறக்குமுன் ஒருநாள், நீ துயின்றிருக்கும் வேளையில், உனது சிறிய தந்தை வந்துன்னை ஏற்கும் வரை இம்மனையில் நீ இருப்பதற்கு நான் இடையூறுப் பிருக்கலாகாதென்று சொல்லிச் சத்தியம் செய்யச் சொன்னார். சத்தியம் செய்தேன். இச்சத்தியம் தவறுமாயின்நானும்னமக்கஞம்கேடுறவோமன்றும்சபித்தார். இச்சாபம் எங்களைச் சேரும்படி. நீ யாருக்குந் தெரியாது ஓடிவிட்டாய். சொத்திழந்தேன். என் மக்கள்

நலமிழுந்தனர். நானும்மூயிரிழுக்கப்போகின்றேன். என்மனையில் வளர்ந்த நீ எமக்குச் செப்த நன்றி யிது.”

“நீ இம்மனையினின்று நீங்கிய பின்னர் உன் சிறிய தந்தையினிடமிருந்து இரண்டாயிரம் ரூபாயும் ஒரு கடிதமும் வந்தது. அந்த ரூபாய், சேரன் அடித்த கொள்ளையில் சேர்ந்து விட்டது. கடிதத்தையும் உன்னிடம் சேர்ப்பிக்கவில்லை. இனியும் என் மக்கள் கேடுற வண்ணம் காக்கவே இதை உன்னிடம் கூற நினைத்தேன். கூறியும் விட்டேன். இனி நீ போய்வரலாம்.” என்று முடித்தாள்

“விடை தந்தாய், போகின்றேன். என் தந்தையார் கடிதம் எங்கே. நான் பார்க்கவேண்டும்,” என்று சொல்லத் தையம்மாஞும் கோமளமும் தேடினார். கடிதத்தைக் காணவேண்டுமென்று என்னுள்ளம் துடித்தது. கடிதம் அகப்படவில்லை. அவ்வேளை விஜயன் அங்குவந்து, “கடிதமா தேடுகின்றீர்கள். அன்றே பல்பொடி மடித்துவிட்டேன்” என்று சொல்லிச் சென்றுன். ‘அட பாவி’ என்றேன்; சோர்ந்து தரை சாய்ந்தேன். பண்த்தைப்பற்றி நான் வருந்தவில்லை. என் சிறிய தந்தையார் கடிதத்தைக் காணமுடியாமற் போயிற்றேன்று கதறினேன். என் மாமிக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. ‘அடி பிடாரி, நீட்டாதே வாயை. நீ பாவி, இல்லையேல் இவ்வீட்டை விட்டகன்று எம்குடும்பத்தைக் கெடுப்பாயா? உன்னை நான் வெறுக்கின்றேன். என் உயிர்உள்ளவரையில் உன்னைவெறுப்பேன்’ என்று சீறினார்.

“அம்மா, புண்ணியவதி, நன்றாக வெறு. நீ உன்னை வெறுக்கலாம். எனக்கு நீ இழைத்த தீமையெல்லாம் என் மாமன்பொருட்டு நான் மறக்கின்றேன். எனி னும் என்தந்தையார் கடிதம் என்கை சேர வொட்டாமல் இம்மனையார் செய்த சதியை நான் ஒரு நாஞும் மறக்கமுடியாது. இந்தச் செய்தியைச் சொல்ல என்னை விணிற்கு அழைத்திருக்க வேண்டாவே” என்று கூறி விட்டுக் கண்ணும் கண்ணீருமாய் என்னரை வந்து சேர்ந்தேன்.

அன்று இரவே அவனும் இறந்தாள். சவக்கிரியையும் முறையே நடந்தது. பதினெட்டு தினங்கள் அங்கே தங்கிவிட்டுப் பின் சித்தார் திரும்பினேன்.

அப்பா

அப்பரும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும்—30. வியாகரணம்

[271-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(ii) முற்றுகர வோசையும், போருள் வேறுபாடும் குற்றியலுகரமாய்துசைக்கப்படும்ஒருசொல்லின்ஸறு,

முற்றியலுகரமாய் இசைக்குமாயின், உடனே அச் சொல்லின் பொருள் வேறுபடுமென்பது ஆன்றேர் துணிபு. இதையெண்ணித் தொல்காப்பியனார், நுந்தை யென்னும் முறைப்பெயரின் உகரம் குற்றியலுகரமாயினும், அச்சொல்லன்றே என்றும், பொருள்வேறுபாடு அடையாதென்றும் மொழிகின்ற சூத்திரங்காண்க:—

“முற்றியலுகரமொடு பொருள்வே றுப்பா தப்பெயர் மருங்கி னிலையிய லானை”

தொல் - மொழி மரபு 68.

என்பதற்கு நச்சினர்க்கினியர், “காது, கட்டு, கத்து, முருக்கு, தெருட்டு என்பன முற்றுகரமுங் குற்றுகரமுமாய்ப் போருள் வேறுபட்டு நின்றூற்போல, நுந்தையென்று இதழிகுவித்து முற்றக் குறிய விடத்தும், இதழிகுவியாமற் கூறியவிடத்தும் ஒரு பொருளே தந்தவாறு காண்க” என்று உரை கூறுவார். இவற்றின் சிலவற்றை அப்பா தேவாரத்தின் மொழிகளாலும் விளக்கலாம்.

கட்ட றுத்துக் கடிதெழு தாதுவர்
பொட்ட நாக்கிப் புறப்படா முன்னமே
அட்ட மாமலர் சூடும்வாட் போக்கியார்க்
கிட்ட மாகி இணையடி யேத்துமே.

திருவாட்போக்கி - திருக்குறுங்தொகை.

இதில் “கட்டறத்து” என்பதில் (கட்டு+அறத்து) கட்டு என்பதில் உள்ள உரம் குற்றியலுகரம் என்பது வெளிப்படை. மற்றும்,

கட்டு வாங்கங் கபாலங்கைக் கொண்டிலர் அட்ட மாங்கங் கிடந்தடி வீழ்ந்திலர் சிட்டன் சேவடி சென்றெய்திக் காணிய பட்ட கட்டமுற் றூரங் கிருவரே.

இலிங்கபுராணத் திருக்குறுங்தொகை 7.

என்னும் திருப்பாசுரத்தில் “கட்டு” என்பதன் ஈற்றுகரம்குற்றியலுகரமல்லாமல், முற்றுகரமே ஆவதுஏன் என்று மாணவர்களுக்குச் சந்தேகம் தோன்றுமாதலால், அதை இங்கு விவரமாய் ஆராய்வோம்:—

இந்தச்செய்யுளானது ஆங்கிலத்தில் (Trochee) டிரோகி யென்னும் அலகு முறையில் நிற்குமாதலால் வற்புறுத்தும் ஒசையுள்ள சிருக்குப் பின்னர் வற்புறுத்தா வோசையுள்ள சீர் மாறிமாறிவருவதைப் பாடும் போது காணலாம். ஆங்கில யாப்பு முறையில் விளக்குதல் தமிழ்ச் செய்யுளுக்கு மரபன்றென ஆட்சேபம் நேருமாதலால் நமது யாப்பிலக்கண முறையில் அலகிட்டுக் காண்போம். முதற் சீர்கள் நான்கும் ஒரே அளவு வாய்ந்தாலன்றி இசையில் ஒசை கெடுமென்பது யாவரும் அறிந்ததே. ஆதலால் 2, 3, 4-ம் அடிகளின் முதற்சீர்களின் அளவு நான்கு மாத்திரையாயின், முதலடியின் முதற்சிரும் மூன்று மாத்திரைக்கு அதிகப்படவேண்டுமென்பது நிச்சயம். இவற்றுள் 3-ம் அடியின் முதற்சீர் “சிட்டன்” என்பது நான்கு மாத்திரையாவாகும். * “சிட்” என்பது இரண்டு மாத்திரையும் ‘டன்’ என்பது இரண்டு மாத்திரையைமாக, “சிட்டன்” நான்கு மாத்திரையாகும். 2-ம் அடியின் முதற் சீரான “அட்ட” வென்பதும், 4-ம் அடியின் முதற்சீரான “பட்ட” வென்பதும்மூன்று மாத்திரை யளவில் நிற்கவில்லை. நாலாவது அடியை, “பட்டகட்ட” என்று சேர்த்து மொழிந்தாலன்றி, “பட்ட” என்பதன் ஈற்று அகரம் ஒரு மாத்திரையளவுடன் நில்லாமல் இரண்டு மாத்திரையளவுக்குக் குறையாது ஒலிப்பதை, சாதாரணமாய்ப் பாடும்போதே காணலாம்.

இவ்வகரமானது கீழ்வரும் கந்தபுராணச் செய்யுளில் “செய்த” என்னும் சொல்லின் ஈற்று அகரம்போல் ஒலிப்பது புலப்படும்:—

முந்தொரு காலத்தின் மூவுலகந் தன்னில் வந்திடு முயிர்செய்த வல்லினை யதனாலே யந்தமின் மறையெல்லா மடிதலை தடுமாறிச் சிந்திட முனிவோருங் தேவரு மருஞ்ஞர்றுர்.

என்னும் செய்யுளில் ‘செய்த’ என்பது நெடிலை அந்தத்தில் பெற்றதுபோல் மாத்திரையளவு இசையில் பெறும்; குறிலைப் போல் மாத்திரையளவு குறுக்கிப் பாடின் இசைகெடுமென்பது தின்னம். மொழியின்

* இதற்கு விதி

- (i) ‘குற்றுயிர் தனக்குமிரு மாத்திரை குறித்தார் ஒற்றதை யடித்துறையி ஞென்றுதனி நிற்பின் மற்றவுயிர் மாத்திரையிரண்டென வகுத்தார் ஒற்றதை யடிப்பினு முனர்க்குறிய வல்லார்.
- (ii) நீண்டவுயி ரொற்றுடைய நீண்டில திரண்டும் நீண்ட வுயிரே, தனி நிகழ்ந்த குறிவொன்றே மாண்ட வபிதானமலை வைத்தது பொருந்த வாண்டுவரு மீண்டுனி யல்குமிடை மாதே.

விருத்தப்பாவியல்.

அந்தத் துறைகுன் நியவக் கரமே சந்தத் தினினீ யிராஞ்சு சமமாய் வந்துற் றிசீர் கடையவ் வழியாஞ்செந்தா மரைசேர் திருவா னுதலே.

என்னும்விருத்தப்பாவியலின் விதியைக் கொள்க *

இவ்வாறே மேற்கண்ட அப்பர் செய்யுளிலும் “அட்ட”, “கட்டு” என்னும் சொற்களின் ஈறு ஆகிய ‘அ’ என்னும் எழுத்து, குற்றுயிர் ஒசை பெற்று நில்லாமல் நெடிலோசையைக் கொண்டே ஒலிப்பது காண்க. எனவே, இம்மூன்று அடிகளிலும் நான்கு மாத்திரை அளவு முதற் சீர்கள் பெற்று விளங்குங்காலை, முதற்சீரான ‘கட்டு’ என்பது நான்குமாத்திரையாவுமென்பதற்கு வெற்றே இசையின் கண்சரையை நிற்க வேண்டுமென்பதும் விதியன்றே. ‘கட்டு’ என்பதுவன் ரூடர்க் குற்றியலுகரமாயின், அச்சொல்லான துஇரண்டைரை மாத்திரையே பெறும். அதனால் குரல் எழுமல் இசையில் இடறும். நாம் பரும்போது முதலடியை

“மட்டே வாங்கங் கபாலங்கை கொண்டிலர்” என்பதொபோல் பாடுவதால் “கட்டு” என்பதிலுள்ள ஈற்றுகரம் முற்றுகர மென்பதற்கு ஜியறவில்லை.

இவ்வாறே

கத்து காளி கதந்தனி வித்தவர் மத்தர் தாங்கட வூனின்ம் யானத்தார் ஒத்தொவல் வாதன செய்துழல் வாரொரு பித்தர் கானும் பெருமா ணடிகளே திருக்கடவூர் மயானம் - திருக்குறுங்தொகை 5.

என்னும் திருப்பாசுரத்தில் “கத்து” என்பதும் நான்கு மாத்திரைச் சீராதலால், குற்றிய அகரமாகாது. இதுநிறைந்தஉகர உச்சரிப்புப்பெற்றபின்னரே காளி யென்னும் மொழி இசையிலெழுவதால் முற்றிய அகரமே. இவ்வாறு சுந்தரர் தேவாரத்திலும் “காது” என்னும் மொழி சாதாரணமாய் நெடிற்றூடர் குற்றுகரமாய் ஒலிப்பதின்றி, சந்தத்தின் தன்மையால் முற்றுகரமாவது காண்க:—

காது பொத்தரைக் கின்னர ருமுவை கடிக்கும் பன்னகம் பிடிப்பருஞ்சி சீயம் கோதின் மாதவர் குழுவுடன் கேட்பக கோல வால்லிமல் கீழறம் பகர ஏதஞ் செய்தவ ரெய்திய வின்ப தேன் மியானுங் கேட்டுகின் நினையடி யடைந் தீதி வேதியர் நிறைபுக மூலகில் நிலவு தென்றிரு நின்றியீ ரானே.

திருநின்றியீர் - பண்தக்கேசி 6.

இதன்பின்வரும் வன்றெண்டர் பாடியசெய்யுளில் “கோடு” என்னும் நெடிற்றூடர்க் குற்றியலுகரம்: அதன் தன்மை மாருது பயன்படுத்துங்காலை, ஏனைய அடிகளின் முதற் சீர் குற்றியலுகரமாயும் ஜகாரக் குறுக்கமாயும் உள்ள இறுதி பெற்ற சொற்களாகி அமைந்திருப்பது காண்க:—

கோடு நான்குமுடைக் குஞ்சரங் குலுங்க

நலங்கொள் பாதனின் ரேத்திய பொழுதே

பிடு விண்மிசைப் பெருமையும் பெற்ற

பெற்றி கேட்டுகின் பொற்கழு லடைந்தேன்

* தாயுமானவர் “அங்கின் கெஞ்தபடி யெங்கும் பிரகாசமாய் ஆங்கந் பூர்த்தியாகி” என்னும் செய்யுளில் ‘கி’ என்பது ‘கி’ என்ற ஒலிக்காது, “கீஇஇ” என இசையில் ஓலைது காண்க.

பேடை மஞ்சளூடும் பினைகளின் கன்றும்
பிள்ளைக் கிள்ளையு மெனப்பிறை நுதலார்
நீடு மாடங்கள் மாளிகை தோறும்
நிலவு தென்றிரு நின்றியு ராணே.

திருநின்றியூர் - பண - தக்கேசி 7
இங்கு “பேடை” என்பது ஐகாரக்குறக்கம் பெற்
றது. இதற்குத் தொல்காப்பியவிதி:—
ஓள பாகு மிடனுமா ருண்டே
தேருங் காலை மொழிவயி னன
(மொழி மரபு 57)

இச்சூத்திரத்திற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை பின்
வருமாறு காணலாம்.

“ஒரு சொல்லிடத்தே நின்ற ஐகார ஒளகாரங்கள்
ஆராயுமிடத்து ஒரு மாத்திரையாய் நிற்கும் இடமும்
உண்டு † என்றவாறு.

உம்மையான் இரண்டு மாத்திரை பெறுதலே வலி
யுடைத்தாயிற்று. இடனுமென்றது ஒரு சொல்லின்
முதலிடை கடையென்னும் மூன்றிடத்துங் குறு
கும்; அது சேய்யுட்கண் ஒசையிடர்ப்பட்டொலிக்கு
மிடத்துக் குறகு மென்றற்கு உதாரணமாம். இவை
களை ஒசையால் அறிவுதே எளிய வழி. குற்றியலுகரம்
மற்றைய சார் பெழுத்துக்களைப்போல்

சார்ந்துவரி னல்லது தமக்கியல் பிலவெனத்
தேர்ந்து வெளிப்படுத்த வேளை மூன்றும்
தத்தம் சார்பிற் பிறப்பொடு சிவணி
யொத்த காட்சியிற் றம்பியல் பியலும்
(தொல் - பிறப்பியல் 101).

† உதாரணம்-கைப்பை, குவளை. மேற்கூறிய பேடை
யும் அவ்வாறோமா. அதன் ஜ குறுகாவிடின் ஒசையிடர்ப்
பட்டொலிக்குமென்பதை இசையிலறியலாம்.

என்பர் ஆசிரியர். முற்றுகரமாயின் தனக்கியல்பு இஃப்
தென் வெளியிடக்கூடியதாய் மெய்யின்மேல் ஊர்க்
து வரினும் அதைச் சார்ந்ததாய் இயலாது. உசு, முசு
என்னும் இருமொழிகளின் ஈற்று உகரம் முற்றிய
உகரம் எனக் காட்டுவான், “உச்சகார மிருமொழிக்
குரித்தே” (மொழிமரபு. 75) என்பார். மற்றும் முற்றியலுகரம் சந்தியில் தனியே கெடும் †. அதாவது,
தான், ஏறியமெய்யைவிட்டு, உகரம் கெடுவது முற்றியலுகரப் பண்பாகும். இதற்கு

“சுட்டு முதலுகர மன்னெடு சிவணி
யொட்டிய மெய்யொழித் துகரங் கெடுமே”
(தொல் . உருபியல் 176).

என்பர் தொல்காப்பியனார். இத்தகைய பரிட்சைக
ளால் குற்றியலுகரமா, அல்லது முற்றியலுகரமா
வென நிச்சயித்தபின்னரே, அச்சொல்லின் பொருள்
இதுவெனத் துணிதல் நன்றா:

“ஏழுத்தோ ரன்ன பொருடெரி புணர்ச்சி
யிகையிற் றிரிதல் னிலையை பண்பே” *

அவைதாம்

“முன்னப் பொருள புணர்ச்சி வாயி
னின்ன வென்னு மெழுத்துகட னிலவே” *

தொல் - புணரியல் 141

என்பர் தொல்காப்பியனார்.

† “எப்பெயர் முன்னரும் வல்லெலழுத்து வருவழி
யக்கி னிறுதி மெய்ம்மிகையொடு கெடுமே
குற்றிய உகரம் முற்றத் தோன்றுது”

தொல் - புணரியல், 129

* இச்சூத்திரங்களின் நச்சினார்க்கினியர் விருத்தியுரை
யை கோக்குக.

தமிழ்ப் பாடம் 65.

ஙள வெண்பா—கலி நீங்கு காண்டம்

[273-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

தண்ணெப் பார்க்கவேண்டுமென்ற வோர் ஆசையால்
வந்திருப்பதாகச் சொன்ன இருதுபன்னனுக்கு
வீமன், தங்கும் மனை முதலியன அமைத்துத்தந்து
போயின், தமயந்தி பாகனுய்ப் போந்தன வாகுகள்
தான் தன்னுயிர் நாயகனேவென்று சோதித்த செய்
தியை இனிவரும் சில செய்யுள்கள் செப்புகின்றன.

ஆதி கெடுந்தேர்ப் பரிவிட் டவையாற்றிக்
கோதி லடிசிற் குறைமுடிப்பான்—மேதிக்
கடைவாயிற் கார்லேங் கண்விழிக்கு நாடன்
மடைவாயிற் புக்கான் மதித்து. 54.
கருத்து:—குதிரைகளைத் தெரினின்று அவிழ்த்து
இலைப்பாற்றியின் நளன் மடைத்தொழிலும் செய்ய
வேண்டியவனுகையால் சமையலறைக்குட் சென்
ரூன்.

ஆதி மறைநூ ஸைனத்துந் தெரிந்துணர்ந்த
நீதி நெறியாளர் நெஞ்சம்போல—யாதும்
நிரப்பாம லெல்லா நிரம்பிற்றே பொற்றேர்
வரப்பாகன் புக்க மனை.

55.

பதப்பிரிவு:—ஆதி மறை நூல் அனைத்தும் தெரிந்து உணர்ந்த நீதி நெறியாளர் நெஞ்சம்போல் யாதும் நிரப்பாமல் எல்லாம் நிரம்பிற்று எ பொன் தேர் வரம் பாகன் புக்க மனை.

அன்வயம்:—பொன்தேர் வரப்பாகன் புக்கமனை, ஆதி மறைநூல் அனைத்தும் தெரிந்து உணர்ந்த நீதி நெறியாளர் நெஞ்சம்போல், யாதும் நிரப்பாமல் எல்லாம் நிரம்பிற்று.

பதவுரை.

பொன் - பொன்னூலாகிய

தேர் - தேரைச் செலுத்துகின்ற

வரம்-சிறந்த

பாகன் - சாரதியாகிய நளன்

புக்க - சேர்ந்த

மனை - சமையல் அறையானது,

ஆதி - யாவற்றிற்கும் முதலாகிய

மறைநூல் - வேதசாஸ்திரங்கள் எல்லாம்

தெரிந்து - கற்று

உணர்ந்த - (அவைகளின் உண்மைப்பொருளை
யும்) உணர்ந்த

நீதி - நீதியாகிய

நெறியாளர் - மார்க்கத்தை யுடையவர்களது
நெஞ்சம்போல் - மனத்தைப்போல்
யாதும்-(சமையலுக்கு வேண்டியவை) ஒன்றும்
நிரப்பாமல் - சேகரிக்காமலே
எல்லாம் - எல்லாவித உண்டிகளாலும்
நிரம்பிற்று - நிரம்பியதாயிற்று.

விரிவுரை: -நளன், முன் அக்கினிப்பகவான் கொடுத்த வரத்தினால் சமைப்பவன் ஆதலால்சமையல்கருவிகள் ஒன்றும் அவனுக்கு வேண்டியதில்லை. வரப்பாகன் என்பதற்குச் சிறந்த பாகன், என்று பொருள்சொல்வதுடன், வரத்தினால் சமைக்கின்றவன் என்றும் சொல்லாம். இவன், சமையலுக்குரிய கருவிகளும் பண்டங்களும் தேடாமல், சமைப்பதாகியமுயற்சியும் செய்யாமல் இருக்க, அம் மடைப்பள்ளி எல்லாம் நிறையப்பெற்றதற்கு உபமானமாய்ப் புகழீந்தி, “ஆதிமறை நூல் அனைத்துங் தெரிந்து உணர்ந்த நீதி நெறியாளர்” நெஞ்சத்தை எடுத்தின்குக் காட்டுகின்றார். வேதங்களை உருச்செய்து வாயால் மாத்திரம் சொல்லித்திரிவதால் பயனில்லை என்பதைத் தெரி விக்கும்பொருட்டுத் “தெரிந்து உணர்ந்த” நீதி நெறியாளர், என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

மறைநூல் அனைத்தும் தெரிந்து, இப்பிரபஞ்ச மெல்லாம் பிரம்ம மயமானது என்பதை உணர்ந்தவர் நெஞ்சத்தில் தனக்கென்று ஒன்று இல்லையென்றும் குறை எங்கானும் நேராது. தன்னுடைய தனி உடை மையாய் இது இருக்கவேண்டும், அதுவும் இருக்கவேண்டும், என்றென்று அவாவித் தேடித்திரிகின்றவன் எவ்வளவுதான் பெற்றிரும் அவன் மனம் பின்னும் குறையுடன் கூடியே இருக்கும். வேதநூல்களைக் கற்றுணர்ந்தவர்கள் தான் என்றும் தனதென்றும் உலகத்தினின்றும்பிரித்துக் கொள்ளமாட்டார்களாத லால் பிரபஞ்சமடங்கலும் அவர் உள்ளத்தே அடங்கியிருக்கக் குறைவற்ற மனத்தை உடையவர்களா வார். இந்த விஷயம் எல்லாரும் எங்கும் அறிந்த தொன்றனது. சிற்கிலரே அறிவார். இருப்பினும் புகழீந்தி, ‘நளன் புகுந்த அறை முற்றிலும் நிறைந்து விட்டது’ என்று சொன்னமாத்திரத்தில் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதற்கு அதை உவமையாய் அமைத்தார். இப்பாசரத்தில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதில் முக்கியமானது, வரப்பாகன் புக்கமீனை எல்லாம் நிரம்பிற்று, என்பது அன்று; மறையுணர்ந்த நெறியாளர் நெஞ்சம் நிறைந்திருக்கும் என்னும் வாய்மை. இப்படித் தெரியாத வொன்றைத் தெரிந்த தற்கு உவமைகொள்கின்ற வழக்கம் கம்பருக்கு அதிகம் உண்டு.

இடைச்சரத்திற் றன்னை யிடையிருளி ணீத்த

கொடைத் தொழிலா னென்றயிர்த்த கோமான் - [மடைத் தொழில்கள்
செய்கின்ற தெல்லாந் தெரிந்துணர்ந்து வாவெவன் நைகின்ற நெஞ்சா ணயந்து.] [ரூள் 56.]

கருத்து: -தன்னைக் கானகத்தில் நள்ளிரவில் கை விட்டுச்சென்ற நாயகன்தான் இப்பாகன் என்று சந்தேகித்த தமயந்தி தனதோழி ஒருத்தியை அழைத்து “நீ போய் அவன் சமையல் செய்கின்ற வித்தையை யெல்லாம் தெரிந்து வா” என்று அனுப்பினார்.

கோடை நெடுவேற் குமரனையுஞ் தங்கையையும் ஆதி யரச னருகாகப் -போத விளையாட விட்டவன் மேற்செயனை டென்றூள் விளையாடுங் கையாள் மதித்து. 57.

கருத்து: -“என் மகளையும் மகளையும் அழைத்துக் கொண்டிபோய் அந்தப் பாகன் அருகில் விளையாட விட்டு அதன்மேல் அவன் என்ன செய்கிறான் என் பதைத் தெரிந்துகொண்டு வா” என்று தமயந்தி இன் நெருத்தியையும் அனுப்பினார்!

இலக்கணம்

ஒலியினால் எழுத்துக்களும், எழுத்துக்களால் சொற்களும், சொற்களால் வாக்கியமும் ஆகின்றன. இவ்வாறு ஆகின்ற வாக்கியங்களில் சொற்கள் ஒன்றை ஒன்று தொடர்ந்து நடக்கின்ற விதங்களைப்பற்றிச் சொல்களின்ற இலக்கணத்தைத் தொடர் இலக்கணம் என்பார்.

வாக்கியத்தில் வார்த்தைகள் ஒன்றே போன்ற தொடர்கின்றபோது அவைகளினுடைய அர்த்தத் தைக் கவனித்தால், ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் அவ் வார்த்தையை அடுத்துவருகின்ற மறவார்த்தைக்கும் எந்த விதத்தில் சம்பந்தம் ஏற்படுகின்றதென்பது தெரியவரும். “மரத்தால் செய்த பெட்டியை வாங்கி னேன், என்பது ஒருவக்கியம். இப்படிச் சொல்லாமல் “மரப்பெட்டி வாங்கினேன்” என்றாலும் சிறிதுகூடப் பொருள் வேறுபடவில்லை. முன் வாக்கியதில் ‘மரத்தால்’ என்ற பதத்திற்கும் அதற்கு அடுத்த ‘செய்த’ என்ற பதத்திற்கும் இடையே ஒன்றும் மறைந்திரா மலே அவ்விரண்டு சொற்களுக்கும் பொருள் சம்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறே ‘செய்த’ என்றும் சொல்லிற்கும் அதற்குத்து வருகின்ற ‘பெட்டியை’ என்னும்சொல்லிற்கும் இடையேயும் ஒன்றும் மறைந்திருக்கவில்லை. அப்படியே ‘பெட்டியை’ என்றும் சொல்லிற்கும் ‘வாங்கினேன்’ என்னும் சொல்லிற்கும் இடையிலும் யாதொன்றும் மறைந்திருக்கவில்லை.

மற்ற வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். ‘மரம்’ என்பது முதல் பதம். அதற்குத்த பதம் ‘பெட்டி’. மரம் பெட்டி, என்ற இந்த இரண்டு சொற்களும் தொடர்ந்து நிற்கின்ற இவ்விடத்தில் அவைகளுக்கு இடையே ஆல் என்ற மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும், செய்த என்ற பயனும் மறைந்திருக்கவில்லை. அப்படியே ‘பெட்டியை’ என்றும் சொல்லிற்கும் ‘வாங்கினேன்’ என்றும் சொல்லிற்கும் இடையிலும் யாதொன்றும் மறைந்திருக்கவில்லை.

இலக்கண நூல்களில் தொடரிலக்கணம் உரைக்கும்போது வாக்கியத்தின்கண் இருக்கின்ற சொற்களில் முன் நிற்பதை நிலைமோழி என்றும், அதை அடுத்துப் பின் வருவதை வருமோழி என்றும் அழைப்பார். மறைதல் என்பதற்குப் பதிலாய்த்தான் ‘பெட்டி’ என்றுமட்டும் சொல்லுகின்றே மாதலால் ஜ என்றும் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபுமட்டும் அவ்விரண்டு பதங்களுக்கு மிடையே மறைந்திருக்கின்றது.

இலக்கண நூல்களில் தொடரிலக்கணம் உரைக்கும்போது வாக்கியத்தின்கண் இருக்கின்ற சொற்களில் முன் நிற்பதை நிலைமோழி என்றும், அதை அடுத்துப் பின் வருவதை வருமோழி என்றும் அழைப்பார். மறைதல் என்பதற்குப் பதிலாய்த்தான் ‘பெட்டி’ என்றுமட்டும் சொல்லுகின்றே மாதலால் ஜ என்றும் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபுமட்டும் அவ்விரண்டு பதங்களுக்கு மிடையே மறைந்திருக்கின்றது.

மறைந்திருக்குமானால் அந்த இரண்டு வார்த்தைகள் சேர்ந்து ஆன தொடரை தோகைநிலைத்தொடர், என்றும், ஒன்றும் மறையாதிருக்குமாயின் தோகாநிலைத் தொடர் என்றும் கூறுவார். வாக்கியத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையும், அதற்கு முன் இருக்கும் வார்த்தையைக் கருதும்போது வருமொழியாயும், அதற்குப் பின் வருகின்ற வார்த்தையைக் கருதும்போது அதுவே நிலைமொழியாயும் அமையும்.

“குதிரையைப் பிடித்து மரத்தில் கட்டினான்.” என்ற வாக்கியத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இதனில் மூன்று தொடர்கள் இருக்கின்றன:—

முதலாவது, ‘குதிரையை’ என்னும் நிலைமொழியும் ‘பிடித்து’ என்னும் வருமொழியுஞ் சேர்ந்து ஒரு தொடர். இவைகளுக்கு இடையே ஒன்றும் தொக்கு இல்லையைக்கயால் இது தொகாநிலைத்தொடர்.

இரண்டாவது, மூன் வருமொழியாயிருந்த ‘பிடித்து’ என்னும் பதம், இப்பொழுது நிலைமொழியாகி, ‘மரத்தில்’ என்ற வருமொழியோடு சேர்ந்து, ஒரு தொடராகின்றது. இந்தத் தொடரும் தொகாநிலைத்தொடர்.

மூன்றாவது, மூன் வருமொழியாயிருந்த ‘மரத்தில்’ என்னும் சொல்நிலைமொழியாகிக் ‘காட்டினான்’ என்னும் வருமொழியோடு மற்றொரு தொடராகின்றது. இதுவும் தொகாநிலைத்தொடர்.

இன்னெரு வாக்கியம் எடுத்துக் கொள்வோம்:—

ஆமை முதுகில் அலவன் துயிலும் வளாடு கைவிட்ட மன்னன் வந்து சேர்ந்தான்.

இந்த வாக்கியத்தில் ஒன்பது தொடர்கள் இருக்கின்றன:—

(1) ஆமை முதுகில்—இது விரிந்திருந்தால் ஆமையினுடைய முதுகில், என்றிருக்கும். ஆமை, நிலைமொழி; முதுகில், வருமொழி. இவ்விரண்டிற்கும் நடுவில் ‘உடைய’ என்னும் ஆரும் வேற்றுமை உருபு தொக்கு இருக்கின்றது. ஆகையால், தொகைநிலைத் தொடர்.

(2) முதுகில் அலவன்—இதனில், ‘இல்’ என்னும்

எழும் வேற்றுமை உருபு விரிந்திருக்கிறது. ஆகையால், தொகாநிலைத் தொடர்.

(3) அலவன் துயிலும்—நிலைமொழி வருமொழி கருக்கு இடையே ஒன்றும் மறைந்திருக்கவில்லை. ஆகையால் தொகாநிலைத் தொடர்.

(4) துயிலும் வள(மை)—தொகாநிலைத் தொடர்.

(5) வள(மை) நாடு—வளமை ஆகிய நாடு, என்றிருக்கவேண்டிய இத்தொடரில் ‘ஆகிய’ என்பது மறைந்திருப்பதால் தொகைநிலைத் தொடர்.

(6) நாடுகைவிட்ட—நாட்டைக் கைவிட்ட, என்று விரியும். இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு ‘ஜி’ தொக்கு இருக்கின்றது. ஆகையால் தொகைநிலைத் தொடர்.

(7) கைவிட்ட மன்னன்—ஒன்றும் மறைந்திருக்கவில்லை; தொகாநிலைத் தொடர்.

(8) மன்னன் வந்து—தொகாநிலைத் தொடர்.

(9) வந்துசேர்ந்தான்—தொகாநிலைத் தொடர்.

தொகாநிலைத் தொடர்களில் ஒன்பது விதங்கள் இருக்கின்றன:—(1) வினைமுற்றுத்தொடர் (2) பெயரெச்சத்தொடர். (3) வினையெச்சத்தொடர் (4) எழுவாய்த்தொடர். (5) விளித்தொடர். (6) வேற்றுமைத்தொடர். (7) இடைத்தொடர். (8) உரித்தொடர். (9) அடுக்குத்தொடர்.

மேற்கொண்ட ஒன்பது வகைத் தொகாநிலைத் தொடர்களையும் இன்ன இன்னது இன்னதொடர் என்று தெரிந்துகொள்வது வெகு சுலபம். இந்தத் தொடர்களுக்கு அவ்வப்பெயர் அதனதன் நிலைமொழியைக் கருதி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது! நிலைமொழி வினைமுற்றுயிருந்தால் அந்தத் தொடர் வினைமுற்றுத்தொடர். ‘வந்தான் இராமன்’ என்ற சொற் றூடரில் நிலைமொழியை ‘வந்தான்’ என்பது வினைமுற்றுத்தொடர் இந்தத் தொடரை வினைமுற்றுத்தொடர் என்றழைப்பார். இதனையே “இராமன் வந்தான்” என்று மாற்றிச் சொன்னால், “இராமன்” என்ற நிலைமொழி எழுவாய் அல்லது முதல் வேற்றுமையா யிருப்பதால் அது எழுவாய்த்தொடர் ஆகிவிடுகின்றது.

காற்று மட்டு

Shakespeare—“The Tempest”

அங்கம் 1. களம் 2.

[275-வது பக்கத் தொடர்க்கி]

ஏரியல்:—தலைவ, பொறுத்தருள்க. நின் ஏவலுக் கேற்றவாறினாங்கி, என்ஆவித்தொழிலை அமைதி யுடன் செய்வேன் (1).

ப்ராஸ்ப்பீரோ:—செய்; இரண்டு தினங்கள் பொறுத்து உன்னை நான் விட்டுவிடுவேன்.

ஏரியல்:—அதுவன்றே என் பெருந்தகைத் தலைவன் (2). யாது யான் செய்தல் வேண்டும்? சொல்க, யாது? யாது யான் செய்தல் வேண்டும்?

ப்ராஸ்ப்பீரோ:—போய் நீ உன்னையோர் நீரமகள்போல் செய்துகொள். ஏனைய கண்மணிகளுக்கெல்லாம் காணப்படுவதின்றியே, உன் பார்வைக்கும் என் பார்வைக்கும் அன்றித் தென்படுதற் கமையாதே (3). போ, இவ்வருவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதனில் இங்கு வா; போ, ஊக்கமுடன் விரைக.

[எரியல் போகின்றன]

(1) ப்ராஸ்ப்பீரோ அச்சுறுத்தியதற்கு அடங்கிய ஏரியல் இவ்வாறு பணிவுடன் மொழிகின்றன.

ஆவித்தொழில்—ஆவி உருவாக இருக்கின்ற ஏரியல் செய்யவேண்டிய ஏவல்கள்.

(2) இரண்டு தினங்களில் ப்ராஸ்ப்பீரோ தனக்கு விடுதலை தந்துவிடுவான் என்பது கேட்டு மகிழ்து, ‘..பெருந்தகைமையுடைய நீ இவ்வாறு உன் குணத்திற்கு உரிய கையே செய்கின்றோய்’ என்று ஏரியல் விட்டு வந்தனைபுரிகின்றன.

(3) இவ்வாக்கியம், ஏனைய வாக்கியங்களைப் போன்றே, ஆங்கில அமைப்பினின்று மாறுமல் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றிருக்கின்றது. “ஓர் நீரமகளாக உன் உருவத்தை மாற்றிக்கொண்டு, உனக்கும் எனக்கும் தவிர வேறு ஒருவருக்கும் தென்படாமல் வா”—என்பது பொருள்.

எழுந்திரு, அன்புடை என் இதயமே, எழுந்திரு! நன்கு துயின்றை நீ.

மிராண்டா:—(துயில் நீங்குபவளாய்). நின் கதையின் புதுமை என்னில் ஓர் பாரத்தை வைத்தது (4).

ப்ராஸ்ப்பீரோ:—அதனை உதறிவிடு (5). வா. வினய முடன் நமக் கொருபோதும் உத்தரம் வழங்காத எனது அடிமை காலிபனைச் சென்று காண்போம்.

மிராண்டா:—நோக்குதற்கு யான் நயவாதவோர் தூர்த்தன் ஐய, அது.

ப்ராஸ்ப்பீரோ:—ஆயினும், தற்காலம், அவன் நமக்கு இன்றியமையாதவன். நமக்குக் கன லாக்கித்தரு கிண்றன, விறகு கொணர்கிண்றன, இன்னும் நமக்கு உதவவல்ல காரியங்கள் செய்கிண்றன (6). ஏன்டா ஏ! அடிமை! காலிபன்! ஏ மண்ணே, ஏ! சொல்லடா (7).

காலிபன்:—(உள்ளிருந்தே). வேண்டிய விறகு இருக்கின்றது உள்ளே (8).

ப்ராஸ்ப்பீரோ:—வாவடா வெளியே, சொல்கின்றேன். வேறு வேலை இருக்கின்றதுனக்கு. வாவா, ஏ ஆமையே! (9). வந்தாயா.

[நீரமகள்போல் ஏரியல் வருகின்றன]

அழகிய தோற்றமே! என் விசித்திர ஏரியல், நின் காதுடன் இதனைக் கேள் (10).

ஏரியல்:—தலைவ, அவ்வாறே செய்கின்றேன்.

[ஏரியல் போகின்றன]

ப்ராஸ்ப்பீரோ:—வின் துஷ்டத்தாயின்மீது பேய்தானே கூடிப் பெற்ற ஏ, விடமுடை அடிமையே, வா வெளியே (11).

[காலிபன் வருகின்றன]

காலிபன்:—தீமைமிகு சகதிபிலிருந்து அண்டங்காக்கை இறகினால் என்னுடைய தாயானவள் திரட்டி யெடுத்த கொடுமைவாய்ந்த பனியேபோன்ற பனி உங்கள் இருவர்மீதும் பொழியட்டும் (12). மேல் காற்று உங்கள்மீது அடித்து உடல் முழுவதும் கொட்டுபுளங்கொள்ளச் செய்யட்டும்.

ப்ராஸ்ப்பீரோ:—இதற்காக (13). திமிர்வாயு, நின் மூச்சினை அடைக்கும்; பக்கச் சூலைகள், இன்றிரவு கொள்வாய் நீ, நிச்சயம். இரவின் பரப்பில், எல் லாப் பயிற்சிகளையும் உன்மீது செய்யுமாறு மூள் எம்பன்றிகள் வெளித்தோன்றும் (14). தேன் கூண்டு போன்று அடர்த்தியாய் நீ துளைக்கப்படுவாய். ஒவ்வொரு சூத்தும், அதனைச் செய்த தேனீ யின் கொட்டினைவிடக் கடுக்கும்படி செய்வேன் (15).

காலிபன்:—நான் என்உணவினைக் கொள்ளவேண்டும் (16). என்னிடத்திலிருந்து நீ கவர்ந்துகொண்ட இந்தத் தீவானது, என் தாயானவள் ஸைக்கொராக்விலை, என்னுடையது (17). முதலில் நீ இங்கு வந்தபோது என்னைத் தட்டிக்கொடுத்தாய், பெரிதும் பாராட்டினும், பழும் பிழிந்த பானகங்கள் கொடுப்பாய், பகலிலும் இரவிலும் ஏரிகின்ற பெரிய வொளிக்கும் சிறியதற்கும் எப்படிப் பெயர் ஸிலுவதென்று எனக்குக் கற்பித்தாய் (18). அப் பொழுது நான் உன்பால் அன்புவைத்திருந்தேன்; இந்தத் தீவின் தன்மைகளையெல்லாம் நானுனக்குக் காட்டினேன்—தெண்ணீருற்றுக்கள், உவர்

நீரமகள்—கடல் ஆறு முதலிய இடங்களில் வாழும் தேவதை.

(4) கதையின் புதுமையிலும் ப்ராஸ்ப்பீரோவின் மாந்திரத்தால்தான் தூக்கங்கொண்டாள் என்பதை மிராண்டா அறியாள்.

பாரத்தை வைத்தலாவது—கண் இமைகள் பாரந்தாங்கமாட்டாமல் மூடுவதுபோல் மயக்கங்கொள்ளுதல்.

(5) தூக்கக் கலக்கமாகிய அப்பாரத்தை அகற்றி விடு—என்பது பொருள்.

(6) விறகுவெட்டிக் கொணர்ந்து தீழுட்டிக் கொடுத்து, இன்னும் இதுபோலச் சில வேலைகள் நமக்கு அவன் செய்வதால், துஷ்டனுயினும் அவனை நாம் அகற்றி விடாமல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது—என்பது பொருள்.

(7) குகையிற்குள் இருக்கும் காலிபனைப் ப்ராஸ்ப்பீரோ கூப்பிடுகின்றன. சொல்லடா—எங்கிருக்கின்றும் சொல்,—என்பது பொருள்.

(8) விறகு வெட்டிக்கொண்டு வருதற்குத் தன்னை அனுப்புவதற்கு ப்ராஸ்ப்பீரோ கூப்பிடுவதாக நினைத்த காலிபன், இருக்கின்ற விறகு போதுமெனக்கூறி வெளி வர மறுக்கின்றன.

(9) ஆமை—ஆமையைப்போல் மந்த நடையுடைய வளே—என்பது பொருள்.

(10) ஏரியல் காதில் எதோ இரகசியமாகக் கூறி அனுப்புகின்றன.

(11) உன் தாய், பேயோடு கூடிப் பெற்றுக்கொண்ட பின்னையே நீ—என்று ப்ராஸ்ப்பீரோ காலிபனை வைகின்றன.

(12) சூனியம் வைப்பவர்கள், அதற்காக, சதுப்பு நிலங்களிலிருந்து அண்டங்காக்கை இறகினால் பனிநீர் திரட்டிக் கொணர்ந்து அதனை, தாம் கெடுக்க நினைப்பவர் மீது தெளிப்பார்களாம்—அத்தகைய பனி இப்பொழுது உங்கள்மீது பொழிந்து நீங்கள் நாசமடையக் கடலீர்—என்று காலிபன் வைகின்றன.

(13) இதற்காக - இவ்வாறு எங்களை நீ வைவதற்குத் தன்னையாக.

(14) மூன்றாம் பன்றிகளை ஏவி உன்மீது இரவுமூழ வதும் புரளச் செய்கின்றேன் பார்—என்பது பொருள்.

(15) வினயமுடன் ஒருபோதும் உத்தரம் வழங்காத காலிபனை ப்ராஸ்ப்பீரோ தண்டிக்கும் விதங்கள் இவை. திமிர்வாயு நோயாலும் பக்கச்சூலை மூச்சடைப்பாலும், மூள்ளாம்பன்றிகளின் குத்தலாலும், நானுன்னை இவ்விரவெல்லாம் வருந்தும்படி செய்வேன் என்பதை நீ நிச்சயமாக நினைத்துக்கொள்—என்பது பொருள்.

(16) இது என் சாப்பாட்டிவேளை, நான் போகின்றேன்—என்பது கருத்து.

(17) என்னுடைய தாயாகிய ஸைக்கொராக்விற்கு உரிமையாருக்க இந்தத் தீவானது அவளுக்குப்பின் எங்கே உரிமையாக வேண்டும், அதனை நீ என்னிடமிருந்து கவர்ந்துகொண்டாய்.

(18) சூரியன் சங்கிரன் முதலியவைகளின் பெயரைப் ப்ராஸ்ப்பீரோ காலிபனுக்குக் கற்பித்தான்.

(19) உன்னிடம் அஞ்புக்கொண்டு இத்தீவின் தன்மைகளை எல்லாம் யான் காட்டிவிட்டபடியால் நான் நாசமடைய வேண்டியது தக்கதே—என்பது பொருள்.

நீர்க் குழிகள், மலட்டு இடங்கள், செழிப்புடை நிலங்கள்! அவ்வாறு செய்த யான் கெட்டபூரி (19).—தேரைகள் வண்டுகள் தூரிஞ்சில்கள், ஸைக் கொராக்வின் மந்திரமெல்லாம் உன்னைப்பற்றிக் கொள்ளட்டும் (20)! முன்னே எனக்கே மன்ன ஒகை விருந்தநானே உனக்கு இப்பொழுதிருக்குங் குடிகளெல்லாம் (21). இத்தீவின் மற்ற விடங்களை எல்லாம் கைப்பற்றி, என்னை இவ்வளிய கற்பாறையில் பன்றியென அடைத்துவைத்திருக்கின்றும் (22).

(20) தூரிஞ்சில்—வெள்ளால். மற்றவர்களைப் பற்றிக் கொள்ளும்படி மந்திரித்து ஏவப்படுவை, தேரை, வெள்வால், வண்டு முதலியன்.

(21) முன்னே, இத்தீவு எனக்கே உரியதாக இருங்தது. எனக்கு நானே அரசனாக இருக்கேன். இப்பொழுது இந்தத் தீவிற்கு நீ அரசனாகிவிட்டாய். உனக்கிருக்கும் குடிமக்கள் யாவரோ எனில், நான் ஒருவனே—என்பது பொருள்.

(22) தீவு முழுவதும் கவர்க்குவேண்டும் என்னை இக்கற்பாறையிலா அடைத்து வைப்பது - என்று ஏசுகின்றுன்.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய்மொழி

4-ம் பத்து 9-ம் தசகம்

[267-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

6-ம் பாசரம்.

மறுக்கிவல் வலீப்படுத்திக்
குமைத்திட்டுக் கொன்றுண்ப
ரறப்பொருளை யறிந்தோரா
ரிவையென்ன யுலகியற்கை
வெறித்துளவு முடியானே
வினையேனை யுனக்கடிமை
யறக்கொண்டா யினியென்ன
ரமுதேகு யருளாயே.

தூரிப்பு:—இப்பாசரத்தில் ஆழ்வார் உலக விபீரையும் மனிதரது கெட்டநடத்தையையும் முற்றுமுணர்ந்தவர்போல் அவர்களது பாவச்செயல்களை விவரித்து இன்னதாராகின்றார்.

உரை:—மறுக்கி - பயம் உண்டாக்கி, வல் - விலக வழியில்லாமல், வலீப்படுத்தி - தங்கள் தூர்ப்போத ஜைக்கு இனைங்கும்படி பூர்ணமாய் வசமாக்கிக்கொண்டு, குமைத்திட்டு-அல்லப்படித்திப் பொருளை அபகரித்துக்கொண்டு, கொன்றுண்பர்-அவர்களது உயிர்களையும் வாங்கித் தங்கள் வயிறு வளர்ப்பார் இவ்வுலகத்தில் உள்ள சிற்சிலர். அற்ப்பொருளை - தர்மமான மார்க்கத்தை, அறிந்து - சாஸ்திரத்தால் தெரிந்து, ஓரார் - சூராபக்கத்தில் வைத்து அதன் வழியே நடவார். ஹே! வெறித்துளவு முடியானே - வாசனை யுடைய துளபமாலையை யணியும் மஹானே, உங்கடிமை அறக்கொண்டாய் - உன் திறத்திலே நான் பூர்ணமாய்த் தாவீய கைங்கரியத்தில் ஸ்திரப்பிராஞ்சுனுப் நின்று வேறு விஷய ருசியில்லாமல் உனக்கு அடிமையாகும்படிகொண்டாய், ஆர் அமுதே-எத்தனை அனுபவித்தாலும் திருப்தியடையக்கூடாத அமிர்தமே, இனி - இனி மேலும், கூவியருளாயே - இதற்கு மேலும் உனக்கு ஆளாக கூவிக்கொள்ளாயோ!

7-ம் பாசரம்.

ஆயேயிவ் வுலகத்து நிற்பனவும் திரிவனவும் நீயேமற் றெருபொருளு மின்றின் நின்றமையா னேயேழுப் பிறப்பிறப்புப் பினியேயென் றிவை [யொழியக் கூயேகொள் எடியேனைக் கொடுவுலகங் காட்டேலே.

விசேஷ அவதாரினக :—இந்த உலகத்தில் உள்ள ஸ்தாவர ஜங்கம வல்துக்கள் எல்லாவற்றிலும் பகவான் அந்தர்யாமியாய் வியாபித்து நடத்துகிறுனென்ற தத்துவ உணர்ச்சியுள்ள விவேகிகள், உன்னபடியே பகவானுக்கு எல்லாம் சொந்தமென்றும், அவன் சுகமே அவ்வல்துக்கருக்குப் பொருளும் பயனுமென்றும் தேர்ந்து அவன் திறத்திலே எல்லா விஷயத்திலும் ஸ்திப்பட்டுச் சந்தோஷிக்கக் கடவராயிருக்கிறார்கள். இங்னனம் தத்துவ உணர்ச்சியுள்ளவர்கள் இவ்வுலகத்தில் இல்லை. ஆனால் இப்போது உலகநடவடிக்கைதான் என்னவாய் இருப்பதென்று ஆராய்ந்தால், ஜனங்கள் பிறப்புத் துன்பத்தையும் இறப்புத் துன்பத்தையும் வியாதியையும் அனுபவித்துத் தவிக்கிறார்களே தவிர வெறேன்றும் தென்படவில்லை. இப் பொல்லா வர்த்தமான உலகத்தை நான்காணமாட்டுவே னல்லேன். இனிஇவ்வுலகிலிருந்தும் என்னை வாங்கியருளவேண்டும். உலகத்தாரியல்பு இல்லாத என்னைக் கூவியருளவேண்டும் என்கிறார். உன் கலவையே சுகம் என்றும், உன் பிரிவே துக்கம் என்றும் இருக்கும் எனக்கு இந்தக் கொடுமையான உலக வழக்கத்தைக் காட்டா தருளவேண்டுமென்கிறார். இப்பாசரத்துக்குப் பொழிப்புரையும் இதுவேயாயிற்று.

8-ம் பாசரம்.

காட்டின் கரங்துமிழு

நிலீங்தீ விசம்புகா

லீட்டின் வைத்தமைத்த

விமையோர்வாழ் தனிமுட்டை

கோட்டையினைக் கழித்தெணையுன்

கொழுஞ்சோதி யுயரத்துக்

கூட்டரிய திருவடிக

ளொஞ்சுநான்று கூட்டுதியே.

உரை:—காட்டி - பூர்வ பிரளையம் முடிந்தவுடன் உண்டான சிருஷ்டியில் வெளியில் பிரகாசிப்பித்து, கரங்து-அடுத்த பிரளையத்தில் மறைத்து, நீ உமிழும்-நீ (பகவானை வினித்துக் கூறியபடி) வெளிப்படுத்தும், நிலம் நீர் தீ விசம்பு கால்-பிரதிவி அப்பு தேயு ஆகாசம் வாயு, ஈட்டி நீ வைத்த - இப் பஞ்சபூதங்களாக நீதொகுத்த, இமையோர் வாழ் - கண்கொட-

டாத தேவனைதகள் வாழ்கின்ற, தனி - சிகரற்ற, முட்டை - கோழிமுட்டை வடிவம் போன்ற அண்டபித்தியாகிய, கோட்டையினை-வாயில் எங்கிருப்பது என்று தெரியாத கோட்டையினை, கழித்து-தாண்டி வெகு தூரம்விட்டு, உன்கொழுஞ்சோதி உயர்த்து - நெருங்கிய தேஜோமயமான ஆகாசத்திலே, என்னை - அடியேனை, கூட்டரிய-ஸ்வயதந்திரத்தால் எவரும் அடையக்கூடாத, திருவடிகள் - வைகுண்டத்தில் நீயாயிருக்கும் பரமபதத்தில் உன் திருவடிகளில், எஞ்சான்று கூட்டுதியே - எந்தக்காலத்தில் கூட்டப்போகிறோயோ? காலஅளவு தெரிந்திருந்தால் ஆற்றிப் பொறுத்திருக்கலாம் என்று திருவள்ளாம்.

தூறிப்பு I:—முதலில் இதிலுள்ள வேதாந்த தத்துவம் ஒன்று உணர்றப்பாலது. வைஷ்ணவர்கள் சாந்தோக்கிய உபநிஷத்து விதிப்பதை ஒத்து “எவ்னை சனன் வரிக்கின்றுளே அவனே மோக்ஷ மடைந்து அவனின் திவ்விய வைகுண்டத்துக்கு ஏகி அவனுக்குப் பணிவிடை செய்வா” என்று சிந்தாந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இதனால் தபஸை வேண்டாமென்று கூறினதாகவாவது ஞானயோகம் பக்தி யோகம் பிரபத்தி யோகம் வேண்டாமென்றாவது நினைத்தல் கூடாது. மோக்ஷமடைய முக்கியக் காரணம் பகவானது திருவருளே. Salvation is only by Divine grace and is not the result of good deeds done or of our strivings and earnest endeavours.

II. ஆழ்வார் இங்கு வர்ணித்திருக்கும் பிரம்மாண்ட அமைப்பு. (Conception of the universe)

நவீன வான சாத்திரத்தை ஒத்திருப்பது வியக்கத்தக்கது. பிரம்மாண்டம் ஒரு கோழிமுட்டை வடிவமாய் இருப்பதென்றும், அதற்கு ஊர்த்த முகத்தில் ஓர் இடைவழியொன்று போன்று மிகவும் சிறியதாயிருப்பதாகவும் திருவள்ளப்படுகிறார். அந்த ஸ்தலம் தான் திருவோண நகூத்திரத்துக்கு மேலே காணப்படுகின்ற சிறு நகூத்திரத் தொகுதிகளான Milky wayக்கு அப்பாலிருப்பதாக மஹா பாரதம் கூறுகின்றது. இதுவும் தாண்டி மேல் அப்பிராக்கிரதமான நம்மனதுக்கு எட்டாத பூத சூக்ஷ்மங்களாலைமைக்கப்பட்ட வைகுண்டம் இருப்பதாகச்சித்தாந்தம். இவ்விடம் ஏருகிறவர்களே துக்கத்தைக் கடந்தநாடு (வைகுண்டம்) ஏறகிறார்களென்று சித்தாந்தம். இந்த வைகுண்டத்துக்கு எப்போது அடியேனைக் கூவிக்கொள்வாயென்று ஆழ்வார் பகவானை வினாவுகிறார். இதைப்பற்றி விவரமாய் நவீன வான சாஸ்திர ஆராய்ச்சியுடன் யாம் காலநிலயம் 3-வது வால்யுயம் 66-ம் பக்கத்தில் விசாரித்திருக்கிறோம். அங்கு வானசாஸ்திர நவீன ஐரோப்பியரின் ஆராய்ச்சியுடன் ஒத்துப்பார்த்து விரிவாய் எழுதியுள்ளோம். அவைகளை அங்குக் கண்டுகொள்ளலாம்.

III. கொழுஞ்சோதி - ஜோதிமயமான மண்டலம் Stellar nebulae that surrounds the universe. இதைப்பற்றியும் கலாநிலயம் 2-வது வால்யுயம் 66-ம் பக்கத்தில் விசாரித்திருக்கிறோம். திருவாய்மொழி மூன்றாம் பத்து 10-ம் தசகம் 5-ம் பாட்டின் உரையிலும் இதைப்பற்றி விவரமாய் ஆராய்ச்சியுடன் கட்டுரை எழுதியுள்ளோம். அங்குக் கண்டுகொள்க.

ஆயுர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

டானிக்குகள் :

பாதாமி லேகியம்	ரூ. 3-0-0
ரதிவல்லப லேகியம்	2-0-0
மஹா திராக்ஷாதி லேகியம்	2-0-0
குழந்தைகளுக்கு	
ஸ்ரீகா கஸ்தூரி மாத்திரை	0-4-0
பால சஞ்சிவினி	0-4-0
பால ஸ்ரீதா (டானிக்)	1-0-0
கூமார் 300	137.க்யாவன்பாகா
போலிகள்	பால சஞ்சிவினி
எமாற்றம்.	பால ஸ்ரீதா (டானிக்)

தைலங்கள் :

சந்தனுதி	6 அவுண்ஸ் ரூ.	1-0-0
அமிர்தாமலக	"	0-12-0
பிருங்காமலக	"	0-12-0
ஸ்திரீகளுக்கு		
ஸ்ரீதக டானிக்		2-0-0
கர்ப்பாசய டானிக்		2-0-0
ப்ரஸவ லேகியம்		1-8-0

நடுஞ்சாலைப்போடு
நடுஞ்சாலைப்போடு நடுஞ்சாலைப்போடு நடுஞ்சாலைப்போடு

[பஸ்பங்கள் வைத்தியர்களுக்கு மட்டும்.] [அட்வான்ஸ்டான் ஆர்டர் செய்யவும்.]

அறிக்கை:—கலாநிலயத்தில் மதிப்புரை வரைவதற்குப் புத்தகம் அனுப்புவார் ரூ. 10 கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதே புத்தகத்தின் குணங்களையுங் குற்றங்களையும் ஆய்ந்து எழுதுவோம். இல்லையேல் புத்தகத்தின் வரவுமாத்திரம் குறிக்கப்படும்.

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வால்யும்.

தலையங்கங்கள்:—அறியாமை வேண்டப்படும் 4. சுயநலச் சோதனை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளம் பரம். முயலுக்கு முயலவேண்டா. விளம்பினால் வெட்கக்கேடு. கல்லாதபேர்களே நல்வர்கள் 3. நான்த்தால் நெவார்திறம். வாலின் நீளம். பெருமையின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகள் ஜம்பது, உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன்.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஜூயர், B. A. B. L.) அயோத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி. அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளுவர் வேத வியாசர் முதலானானார்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமான் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைந்துள, “தசரதன் குறையும் கைகேசி விறையும்” என்னும் நாலிற்காறிய பொருளும் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற் கொவ்வாதன வென்று 25-கட்டுரைகளில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை:—(K. இராமரத்நம் ஜூயர், B. A.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச் சங்கநாற் செய்யுள் நானுறும் விளக்கமான உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அறுபத்துநான்கு கலையாற்களுக்கு கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலஞ்சிப்பாவை:—(T. S. கட்டாஜபீலீஸ், B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவர் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதிய கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாஷ்சிசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவுநாட்டம், அழுகை, சிரிப்பு, தன்னெடுப்பு, தன்னெடுக்கம், புணர்ச்சி, இணை விழைச்சி, விளையாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—வில்லிபாரதம் கிருஷ்ணன் தூதுச் சருக்கமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் போதிப்பு தடன், புணரிலக்கணம் முழுவதும் தெற்றெறன விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—(K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-ம்பத்து 6-ம் தசகம் வரையிலும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சிரிய சூடா மணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் கானல்வரியை அழுகுற விளக்கிய ‘மாதவி மாதவம்’ என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபுராண ஹாஸ்யப் பாடல்களும், நாயன்மார் சரித்திர உண்மைபோன்றபல கட்டுரைகளும் நிறைந்துள.

1931-வது வருடம் 4-வது வால்யும்.

தலையங்கம்:—அகமே புறம், வாழ்வாங்கு வாழ்வார் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்ம்மையை அலமரச் செய்யலாமோ 4. அருமையினு மருமை 4. மறப்பது முறுதியாமே. நள்ளாள் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஜூயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வினைப் படலம் முதல் அயோத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராய்ப்பெற்றிருக்கின்றது.

சுளாமணி:—(K. இராமரத்நம் ஜூயர், B. A.) இதுகாறும் உரை யெழுதப்பெறுத இந்தால், உரையுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஜூந்தாறு செய்யுள்கள் வந்துள.

யாப்பிலக்கணம்:—உறப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் 64 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை ஹிரிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாள்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாள் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அனுபவம், யெளவனம், மதம், சித்தாந்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாஷ்சிசுந்தரம், M. A. B. L.) புலன்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றால்.

பிலாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புலவர் R.B. Sheridan எழுதிய நாடக மொழிபெயர்ப்பு.

நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சுந்தரேசன், B. A. Hons) ஓர் நவீன நாடகம்.

சிதம்பரதேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மனம் வைத்து உலகத்தில் விவகரிப்பார் பெருமையை உட்டகாண்ட வோர் நாவல்.

களவியற் காரிகை:—(S. வையாபுரிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேறுத நால். அகப்பொரு ஸிலக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபுராணம் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்மப்பா ஜூயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்கநூல்களோடு ஒப்புகொக்கி ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழிட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல.

ஒவ்வொரு வால்யுமிற்கும் விலை வருமாறு:— பைண்ட் கேய்யாதது ரூ. 7 4 0
காலிகோ கிள்ட் பைண்ட் ரூ. 4 4 0 ஆப்லேத் கிள்ட் பைண்ட் ரூ. 4 0 0

இவ்விலையில் தபால் அல்லது இரயில் சர்ஜ் அடங்கவில்லை. இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் இரயில்லே பார்ஸல் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay போட்டு அனுப்புவோம். ஏழெட்டெணக்களுக்கு மேல் இரயில்லே கட்டணம் ஆகாது. பர்மா, வல்லோன் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் ரயிலில் அனுப்பமுடியாதா கையால் விலையுடன் தபால் பார்ஸல் சர்ஜ் ரூ. 2-4-0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். மலேயே, தென்னுப் பரிக்கா முதலிய நாடுகளில் இருப்பவர் தபால் சர்ஜிக்கு ரூ. 3. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. யில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

எமது புதிய பிரசரங்கள்

சோவியத் ருஷியா.

இது பண்டிதர் ஜவஹரிலால் அவர்கள் எழுதிய ஆங்கில நூலின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு. ஏழை, பணக்காரன், ஆள்பவன், ஆளப்படுவன், ஆண் பெண் என்னும் ஏற்றங்தாழ் வில்லாதபடி, குடிவாழ்க்கை ருஷியாவில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளதெனக் கூறப்படும் தற்கால ருஷியசரித்திரமாகும் இது. விலை ரூ. 1-4-0. தபால் செலவு வேறு.

இராட்டுர் வீரன் துர்க்காதாஸ்.

வங்காளக் கவி பாடு துவிஜேஞ்சிரவால் எழுதிய நாடகத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு. இராஜபுத்திரர் வீர்த்தையும், அவர்களது இராஜ விசுவாசத்தையும் இங் நாடகம் புலனுக்குகின்றது. விலை ரூ. 1-4-0. தபால் செலவு வேறு.

சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

தமிழ் நாட்டின் தேசியக் கவி என்று கொண்டாடப் பெறும் ஸ்ரீமான் பாரதியாரின் நூல் ஆராய்ச்சியாகும் இது. விலை ரூ. 1-0-0. தபால் செலவு வேறு.

கிடைக்குமிடம்:—

பாரதி புத்தகாலயம்,
உத்தமபாளையம், மதுரை ஜில்லா.

திரு அநுப்பா

பி. எ., எம். எல்., அட்வொகேட்,
ஆ. பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பதிப்பு
ஒன்றே

சவாமிகள் கை எழுத்தைக்கோண்டு அச்சிட்டது!

ஆகையால், பிழை முதலிய விபரிதங்கள் தில்லாததும் நூதன விஷயங்கள் எல்லாம் கொண்டதும் இப்பதிப்பே!!

ஏற்ற பெற்றி பாகுபாடு செய்யப்பட்டு, அரிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடு விளங்கும் இப்பதிப்பின் பகுதிகள் அடக்க விலையில் கிடைக்கும் !!!

6-வது தனிப் பாகுப் பகுதி
(பல மத ஸ்தோத்திரங்கள்-தபால் செலவோடு 6 அனுப்புதல் வேண்டும்.)

ANCIENT JAFFNA

Mudaliar C. Rasanayagam C. C. S.

An authentic history of Jaffna based on archeological, Epigraphic and Linguistic researches.

Rs. 5 8 0 Postage extra.

KALANILAYAM
Vellala Street, Purasawalkam, Madras.

சென்னைத் தமிழ் லெக்ஷிகன் பதிப்பாசிரியர் திருவாளர் S. வையாபுரி பிள்ளையவர்களால்

— பதிப்பிக்கப்பெற்ற நால்கள் —

தமிழகராதி ஆதார நூற்றெடுக்கி

நாம தீப நிகண்டு.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியரது காலம், நூலின் கயங்கள், முதலியன் அடங்கிய சிறந்த பூண்ணுரை கொண்டது. பொருட் பெயர்களை விளங்கக் கூறும் செல்லிய உரைபாடுமான்னது. நூலின்கண் வங்குள்ள பொருட்பெயர்களினைத்தையும் மூற்ற வணர்த்தும் அனுபந்தம் பெற்றது. சமார் 12000 சொற்கள் கொண்ட சிற்றகராதியாக உதவுங் தகையது.

விலை ரூபா 2-0-0

அநும்போருள் விளக்க நிகண்டு.

சிறந்த ஒரு சொற் பல்பொருள் நிகண்டு. நிகண்டுகளின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த முன்னுரை யுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளிதாகத் தெரிந்துகொள்ளுதலுக்குப் பலபொருளெளாருகொல் கொராதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பராமாயணம்—உயுத்தகாண்டம்.

முதல் மூன்று படவங்கள்: பல எட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புநோக்கித் திருத்தியது; பாடபேதங்களைன் ததுவுகொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக்குறள்

மூலமும் சோற்றுப்பி பகராதியும் விஷய ஹப்புக்குறளும் (வா. மார்க்க சகாயம் சேட்டியார் பதிப்பு)

சிற்றக்கமான இப்பதிப்பில் அட்வைணக்கு மாத்திரம் 300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக்குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புவார்க்கு இவ்வட்டவணைக்கும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைச் சேர்த்துப் பதிப்பாசிரியர் அளித்துள்ள மாணுக்கருக்குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பயின்று பார்த்தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சலபமானது. விலை அனு 0-12-0

களவியற் காரிகை.

ஒரு சிறந்த அகப்பொரு ஸிலக்கண்ணால்; முதன் முறை இப்போதுதான் அச்சில் வெளிவந்தது. கிடைத்தற்கரிய பல அரிய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்களை யுடையது; பல அனுபந்தங்களையுடையது. தமிழராய்ச்சியாளர்க்குப் பெற்றும்பயன்படுவது. க்ரெளன் அளவில் 170 பக்கங் கொண்டது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளன. விலை ரூபா 3-0-0

நாற்போருட் குறிப்பு.

1. இறையனர் களவியலுரை; 2. குறுந்தொகை;
3. திருக்கோவையார்; 4. நற்றினை; 5. களவழி நாற்பது; 6. தேவாரம்; 7. வீரசோழியம்; 8. காலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் முதலிய எட்டு நூல்களின் பொருட் குறிப்பு அடங்கியது. தமிழ் லெக்ஷிகன் ஆபீஸ் தலைமைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்காரவர்களால் தொகுக்கப்பட்டது. டெம்மியலவில் 175-பக்கங்கள் உடையது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் சரித் திரு ஆராய்ச்சிக்கும் மிக இன்றியமையாதது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளன. விலை ரூபா 10-0-0

இராஜசுந்தரம்.

ஒரு சல்லைக். இனிய எனிய நடையில் எழுதப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-8-0

தினகரமாலை யேன்னும்-தினகர வேண்பா

திருக்குறளின் அதிகாரத்திற் கொரு வெண்பா வாக 133 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இது ஒரு பண்டை நூல். இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீமான் S. வையாபுரி பிள்ளை, B.A., B.L., விலை அனு 0-6-0

கலாநிலயம் ஆபீஸ், வேளாளர் தெரு, புரசை, சென்னை.

வர்த்தமானம்

பிரமசரியத்திற்கு வரி:—ஜல்கோஸ்லேவியா நாட்டில் ஒவ்வொருவரும் முப்பது வயதிற்குள் கலியாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவ்வயதிற்குள் மண்து கொள்ளாதவரிடமிருந்து அங்காட்டு அரசாங்கத்தார் பிரமசரிய வரி என்ற வோர் வரி வகுல் செய்கின்றனராம். நாட்டின் மனிதபலம் வலிவடையாக செய்யும்பொருட்டு அரசாங்கத்தார் இம்முறையைக் கையாள்கின்றனர் என்று தெரிகின்றது.

ஆரம்பக் கல்வி:—சென்றவாரம், சென்னைக் கல்வி இலாக்கா மந்திரியின் தலைமையின்கீழ், ஆரம்பக் கல்வி என்னும் விஷயமாய், அரசாங்க டிரெயினிங் கல்லூரித் தலைவர் மிஸ்டர் சாம்பியன் என்பவர் ஒரு உபநியாசம் செய்தார். அப்பொழுது அவர் கூறியதாவது:—

“இந்தியாவில் சரியான முறையில் ஆரம்பக் கல்வி யளிக்கப்படவில்லை. எங்கும் பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபித்து நடத்துதல் மாத்திரம் போதாது. ஆரம்பக்கல்வி முடிந்துவருபவன் உலகவறிவுடையவனுகை விருக்கவேண்டும். அதாவது பத்திரிகைகளைப்படித்து அதில் சொல்லப்பெற்றிருக்கும் விஷயங்களை அறிந்து கொள்ளக் கூடியவனுகை விருக்கவேண்டும். இப்பொழுது சென்னையை எடுத்துக் கொள்வோம். இங்குள்ள ஆரம்பக்கல்வி உபாத்தியாயர்களில் பெரும் பாலோர்க்குப் பத்திரிகை படித்து அதனில் கூறப் பெற்றுள்ள விஷயத்தை அறிந்துகொள்ளதீர்யாது. ஆரம்பக்கல்வியை அளிப்பது பத்திரிகையே.

அமெரிக்காவில் ஆரம்பக்கல்வி முறை வெகுதாரம் முன்னேறியுள்ளது. அங்கு ஒருவருடப்பத்திரிகை வெளியிடுகின்லை கையாளப்படும் அழுவு பதங்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துப் புத்தகமாக ஆக்கியுள்ளார்கள். ஆரம்பப் பாடசாலையை முடித்து வெளி வருபவருக்கு அப்பதங்களெல்லாம் நன்குதெரியும். எனவே அங்கு ஆரம்பக்கல்வியுடையவனுக்கு உலக விஷயமும் தன்னுட்டு அரசியல் விஷயமும் நன்குதெரியும். அத்தகையதோர் முறை இங்கும் கையாளப்பெறவேண்டும். அதாவது சுதேசபாஷைப் பத்திரிகைகளைப் படிக்கவும், அவைகளிலுள்ள விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவும் ஆரம்பப்பாடசாலைகள் பின்னைகளுக்குப் போதிக்கவேண்டும். கல்வி வல்லார் சிலரைக் கொண்டு பத்திரிகைகளில் உள்ள பதங்களைச் சேகரித்து அப்பதங்களின் பயிற்சி மாணவர்களுக்கு ஏற்படுமாறு செய்தல் வேண்டும். இந்தியாவில் பெரும் அரசியல் மாறுதல்கள் ஏற்படப்போகும் இத்தறுவாயில் மக்கள் ஜனநாயகப் பொறுப்பை ஏற்படதற்குரிய நிலையை எய்தவேண்டாவா. இந்நிலையில் கல்வி இலக்கா இவ்வழியில் முயன்று இந்தியாவையும் மற்ற மேனுக்களைப்போல் முன்னேற்றச் செய்ய வேண்டாவா?”

இன்னபடி ஊக்கமொடு உரைத்து வைத்த சாம்பியன் அவர்கள் மேனுக்கு உற்றுள்ள நன்னிலை யாதெனக்கூறவில்லை. கொலையும், களவும், அமைதியின்மையும், புருஷனுக்கும் மனைவிக்கும் போட்டியும், உற்கூர் பெற்றுரிடம் பகையும், வேலையில்லாமையும் தற்கொலையும் முடிவெனின், அவ்வழி இந்தியாவும் முயல் வேண்டுவது அவசியந்தானே என்று எமக்குவிளங்கவில்லை.

வான சாஸ்திரம்:—எரவாடா சிறையிலிருக்கும் காந்தியடிகள் இப்பொழுது வானசாஸ்திரம் படித்து வருகின்றார்கள். அவரது உபயோகத்திற்காக இரண்டு

தூரதிருஷ்டிக் கண்ணுடிகள் சிறையில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளனவாம். ஒரு நண்பரிடத்தில் காந்தியடிகள் வானசாஸ்திரத்தைப்பற்றிக் கூறியதாவது:—

“வான சாஸ்திரம் மிகச் சிறந்த சாஸ்திரம். அதை ஒவ்வொருவனும் படிக்கவேண்டும். நான் இம்முறை சிறைவந்ததிலிருந்து வானதாலைப் படித்து வருகின்றேன். இச்சாத்திரம் என்னைக் கவர்ந்துவிட்டது. கிடைக்கின்றலூப்பவை இச்சாஸ்திரத்தைக் கற்பதிலேயே செலவிடுகின்றேன். ஈச்வரனுடைய சர்வக்ஞத்துவத் தையும் சிறுஷ்டியின் பெருமையையும் இச்சாத்திரம் நன்குவிளக்குகின்றது. இரவில் நகூல்திரங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, திறந்தவெளி யில் படித்துக்கொண்டு தூய்மையிறந்த ஆகாசத்தை நோக்கினால், எத்தகைய சிறு மனமும் குவிந்து சாந்தியடையும். ஈச்வரனுடைய வல்லமையும், விளங்கலாகும். அப்பொழுது, உள்ளும் புறமும் ஒன்ற ஒருவன் ஆண்டத் பரவசம் அடையாமல் தீராது. ஈச்வரனும், அவனது சிறுஷ்டியும் ஆச்சரியம். ஆச்சரியம்.”

28 லட்சம்:—அரசியல் அமைப்பாலும் செல்வஙளத்தாலும் சிறந்துள்ள இங்கிலாந்தில், சென்றமார்ச்சு மாதம் 20ங் தேதியிடன் முடியும் ஒருமாதத்தில், 22 $\frac{1}{2}$ லட்சம் ஆணும், 4 $\frac{1}{2}$ லட்சம் பெண்களும் ஒரு லட்சம் சிறுவர்களும் வேலையற்றவர்களாய்க் கஷ்டப்படுகின்றனர் என்று லோகோபகாரிப் பத்திரிகை கூறுகின்றது.

விதியின் வலிமை:—அநந்தபுரம் ஜில்லாவில் அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருக்கும் பூர்ணமான ரங்கராவ் என்பவர் சோதிடத்தின் மூலமாக, தமது மூத்தமகனுக்கு மார்ச்சு மாதம் 21இன்தேதியொரு கண்டமிருக்கின்ற தென்று உணர்ந்து, அவனை அக்கண்டத்திலிருந்து தப்புவிக்கும்பொருட்டு, அவனை ஓர் அறையில் வைத்துப் பூட்டி, தமது மனைவியினிடம் சாவியைக் கொடுத்து வேலைக்குச் சென்றார்கள். அவனது தோழர்கள் அன்று எப்படியோ அறைச் சாவியைக் கைப்பற்றி அவனை வெளியில் விளையாட அழைத்துச் சென்றார்கள். அவ்வுரில் உள்ள நதிக்கரையில் அவர்கள் விளையாட அவன் அதனில் விழுந்து இறந்து போனானால்.

இராமாயண சித்ரமாலை:—இதனில் பத்துப் படங்கள் ஒவ்வொன்றும் 14 அங்குலங்கள் 9 அங்குல அகல முள்ளகாகிதத்தில் அச்சிடப்பெற்றுப் புத்தகமாய்ப்பயின்டுசெய்யப்பெற்றுள்ளது. இதன் விலை ரூ 2. வேண்டுபவர் M. S. சர்மா அண்டு சன்ஸ், ஆர்ட் பப்ளி ஃர்ஸ், டீபி பெரிய தெரு, திருவல்லிக்கேணி சென்னை என்னும்விலாசத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இராமாயணத்தின் கதையை விளக்கும் 10 படங்கள் காணப்படுகின்றன. எமக்கு அனுப்பப்பெற்ற புத்தகத்தில் முதற்படம், வஞ்சளை மானுக்குச் சீதைவிரும்புதல், பின் அவ்வஞ்சமாளை இராமன் எய்தல், இலக்குவன் சீதையின் சொற்களுக்குச் சீதையை பிரமனியா சியாகவருதல், ஜடாயுவதை, சீதை அசோகவனத்தில் சிறையிருத்தல், சேதுபந்தனம், இராமன் ஆகிய இப்படங்கள் அழகாக வரையப்பெற்றிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு படத்தையும் விளக்குமாறு ஜில்லா ஜட்ஜூரீமான் K. S. இராமஸ்வாமி சாஸ்திரியார் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் சிறுவாக்கியங்களை மிக அழகாக வெளியிடுகின்றார்கள். இப்படங்களை எல்லோரும்கண்டு அனுபவித்தல் அவசியமாகும்.

— கம்பாரமாயனம் —

பதவுரை விரிவுரை விளக்கம் இலக்கணக் குறிப்பு
முதலியவைகளுடன்

வை. மு. சட்கோப ராமாநஜாசாரியார்

சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்

வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியார்.

ஆசியவர்களால் பதிப்பிக்கப் பெற்றவை.

பால காண்டம்	ரூ.	5	0	0
அயோத்தியா காண்டம்	„	5	0	0
ஆரணிய காண்டம்	„	4	0	0
கிட்கிந்தா காண்டம்	„	4	8	0
கந்தர காண்டம்	„	5	0	0
யுத்த காண்டம்—2 பாகம்	„	10	0	0

தபால், அல்லது இரயில் பார்வைல் கட்டணங்கள் வேறு. வேண்டுவோர், தாம் வேண்டும் புத்தகங்களுக்குரிய விலையில் பாதியாவது முன்பணம் அனுப்பி ஆர்டர் செய்யவேண்டும். மற்றதை வி. பி. மூலம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

மானேஜர் :— கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசை, சென்னை.

தெகபலம், ஞாபகசக்தி, உற்சாகம், ஊக்கம்,
சக சம்பத்து இவைகளைக் கொடுப்பதில்
ஏங்கள் பரசித்திபெற்ற

ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்ரைகள்
பலவிருத்தி ஒளஷதங்களுக்கெல்லாம் முன்னணியில்
நிற்கின்றன. இலட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் (சென்ற
53 வருஷங்களாக) உபயோகித்து குணமென்னும்
பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் ஒரு
பட்பியை உபயோகித்துக் குணத்தை அறியுங்கள்.

32 மாத்திரைகளாடங்கிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 1 0 0
5 டப்பிகள் ரூ. 4 0 0

இனும்! ஆரோக்கிய கிரந்தம் இனும்!
ஆதங்க நிக்ரஹ ஒளஷதாலையம்,
26, பிராட்வே, மத்ராஸ்.

ஆஹூத்தநாதி :— அகத்திய முனிவர் அருளிச்
செய்த இவ் வாழெழுத்தநாதி முருகக் கடவுளை
முழுமுதற் கடவுளாக உபாசனை செய்வதற்குரியதாய்
ஷடாக்கர மந்திரத்தின் வைபவத்தைத் தன்னுள்
அடக்கியதென்று கருதப்படுகின்ற 100 செய்யுள்
களைக் கொண்ட நால். இது டாக்டர் V. S. அருணை
சலம் பிள்ளை யார்களின் உரையோடு பதிப்பக்கப்
பெற்றது. விலை அனு 12. தபால் செலவு வேறு.

பெந்மாள் திருமோழி :— (தலசேகராத்தவார் திரு
வாயில் மல்நிதது.) தீர்மான் 4. ப. இரத்தின சபா
பதி நாயகர் அவர்கள் இயற்றிய பதவுரை, இலக்க
ணக் குறிப்பு சரித்திர ஆராய்க்கி முதலியவைகளு
டன் சேர்ந்தது. நலாயிரப் பிரபந்தம் பயில விரும்பு
வோர்க்கு இது மிகுந்த உதவி தரும். விலை :— கலீகோ
1-4-0, சாதா 1-0-0. தபால் செலவு வேறு.
கலாநிலயம்

வேளாளர் தெரு, புரசைபாக்கம், சென்னை.

NATIONAL
INSURANCE COMPANY, LIMITED.

Head Office :
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

New Business Completed During 1932 Rs. 1,55,66,720
Out of a business of	... Rs. 1,96,70,000
received in proposals.	for the policyholder from an investment point of view.

Life Assurance is security	for the policyholder and after him for his wife and children.
----------------------------	---

Claims paid over	... Rs. 1,00,00,000
Total Assets exceed	... Rs. 1,90,00,000
For Terms & Conditions apply to:	

T. ANANTACHARI, Branch Secretary,	OR R. G. DAS & Co., 113, Armenian Street, Madras.
--------------------------------------	---

FIRE & ACCIDENT RISKS

covered by

NATIONAL FIRE

AND

GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd.,
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

For Terms & Conditions apply to:	
T. ANANTACHARI, Branch Secretary, 113, Armenian Street, Madras.	OR R. G. DAS & Co., Managers.